

Compareixença de la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, per a informar sobre el Projecte de Llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2019 pel que fa a la seua conselleria

El senyor president:

...en este cas en la compareixença de la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, per a explicar el seu projecte de pressupost.

Com saben tots vostés, senyora consellera també, vint-i-cinc minuts d'intervenció. Posteriorment, n'hi haurà una intervenció de cinc minuts per part del diputat no adscrit; intervencions de huit minuts per cada un dels grups parlamentaris. Contesta vosté a les qüestions plantejades en les intervencions durant quinze minuts. I, posteriorment, n'hi ha una possibilitat de rèplica –aquells que ho demanen–, en este cas de tres minuts per al diputat no adscrit i cinc minuts per als grups parlamentaris que ho sol·liciten. I, finalment, tancarà vosté la compareixença en una intervenció de cinc minuts.

Per tant, si estem tots ja disposats, senyora consellera, quan vosté vullga, té la paraula.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Senyories.

Ara fa tres anys i dos dies vaig comparéixer per primera volta en esta comissió per donar compte dels pressupostos de la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

En aquella ocasió, presentàvem els primers pressupostos del govern del botànic, uns comptes destinats a rescatar persones i restaurar drets, després d'anys de polítiques de retallades i abandonaments, que van situar la Comunitat Valenciana a la cua de tots els indicadors de polítiques de serveis socials.

Ara presentem els quarts pressupostos. Durant estos anys, el Consell ha fet un esforç per situar la Comunitat Valenciana i el seu sistema de serveis i protecció social en el lloc que li correspon i al servei de les persones. Per això, cada any hem augmentat els recursos i hem donat resposta a les necessitats de més gent.

Enguany, estos pressupostos culminen un cicle i n'enceten un altre. Són els primers pressupostos de la transformació. Consoliden el canvi en profunditat que, durant esta legislatura, s'ha dut a terme en els àmbits de la igualtat, la protecció a la infància, l'atenció a les persones en situació de dependència, les persones majors o la lluita contra la pobresa i l'exclusió social i, també, assenten les bases d'una transformació del sistema.

No només des del punt de vista pressupostari, sinó també normatiu, ja que durant estos anys esta cambra i el govern han aprovat un conjunt normatiu que configura un canvi radical de model.

A més, quan estes Corts aproven la llei d'infància i adolescència, la llei de serveis socials inclusius i la llei LGTBI, haurem dotat de marc normatiu la quarta pota de l'estat de benestar a la Comunitat Valenciana i haurem configurat un nou codi social valencià.

Però, a més, este pressupost és ja fruit de l'acord de les tres forces polítiques que constitueixen el pacte del botànic, ja que ha sigut prèviament consensuat i és essencialment conseqüència de l'acord i la negociació.

Respon també a la necessitat de seguir augmentant el pressupost en polítiques d'igualtat, de serveis socials, de protecció social i d'inclusió fins a igualar la inversió mitjana del conjunt de les comunitats autònomes, així com atendre les necessitats del personal, suficient per dur a terme estes polítiques.

La conseqüència de tot això és un projecte de pressupost de 1.528 milions d'euros, un 27,92% més que el pressupost inicial de 2018, i un 83% acumulat des de 2015 –pràcticament, senyories, el doble–, un esforç sense precedents.

Este increment és possible per la gran aposta del Consell per les polítiques socials, però també perquè augmentem els ingressos.

Els augmentem, per una banda, perquè en 2017 vam iniciar una reforma tributària en el nostre àmbit competencial per a invertir la injustícia que suposava un sistema fiscal regressiu, on les persones que més tenien pagaven menys i que les que menys tenien pagaven més. El món al revés, senyories.

Redistribuir la riquesa és garantir la justícia social i, de pas, la manera més ètica i democràtica d'obtenir més ingressos per invertir en major i millor protecció social.

Però també perquè, a banda de les transferències corrents, hem incorporat les obligacions legals de l'administració general de l'estat pel que fa al finançament de la dependència i, també, els compromisos derivats del pacte d'estat contra la violència de gènere, els programes operatius del Fons Social Europeu i el 0,7% de l'IRPF, a banda d'altres qüestions de menor quantia.

No m'entretindré en un repàs detallat dels comptes, perquè vostés ja els coneixen. El pressupost és un instrument econòmic per garantir les polítiques públiques que es volen impulsar. Però sobretot és una oportunitat d'organitzar les prioritats i definir les polítiques que volem, i d'això anem a parlar.

Este és un pressupost de transformació al servei de les persones. La presentació que faré, senyories, no serà la tradicional, sinó que seguirà el pla valencià d'inclusió i cohesió social, el pla VICS.

Este pla és un element de vertebració i coordinació de les polítiques socials per garantir la igualtat d'oportunitats de totes les persones i el suport a les famílies, i es basa en tres eixos: rescatar persones, cohesió social i equitat territorial.

El primer eix del pla VICS tracta sobre la igualtat d'oportunitats i suport a les famílies a través de l'ocupació, les rendes mínimes i l'accés als serveis públics.

En eixe sentit, destaquem el programa T'acompanyem, destinat a orientar en els itineraris d'inserció sociolaboral. Es

tracta d'un dels programes operatius del Fons Social Europeu iniciats en 2016 després d'estar bloquejat durant anys per part de l'antic govern. Li dediquem per a 2019, 11 milions d'euros i, com a novetat, incorporem 4 milions per a persones amb diversitat funcional o trastorn mental.

L'impacte d'este programa parla per ell mateix. En 2017 van trobar treball 902 persones: dones gitanes, persones sense llar, població exreclusa, dones víctimes de tracta. Persones, senyories, amb grans dificultats per a incorporar-se al mercat laboral. Poden fer-se càrrec.

Però, a més, este programa ha generat 179 llocs de treball directes per a dur-lo a terme. Ara, amb l'increment de 2019, es contractaran 132 professionals a través de 66 entitats que atendran un total de 6.000 persones.

El foment de la inclusió social, com el que acabe de descriure, també ha de treballar contra la feminització de l'empobriment i l'esclatxa salarial. Per això obrim una nova línia per al foment de la igualtat i inserció laboral i dupliquem la partida de lluita contra l'exclusió social de dones fins a un total d'1,2 milions d'euros.

Es tracta, senyories, de xicotets canvis, que milloren la vida de molta gent i que cohesionen la societat. Però la gran transformació que estem duent a terme en matèria d'inclusió i contra l'empobriment és la renda valenciana d'inclusió.

Senyories, amb esta renda impulsem un canvi radical. Ens situa en l'avantguarda de l'estat en protecció social. Recordem que en 2015 érem la penúltima comunitat en taxa de cobertura.

Però abans de l'entrada en vigor d'esta norma –de la renda valenciana d'inclusió– ens vam posar al dia en l'antiga renda garantida de ciutadania, passant d'una execució que no arribava als 30 milions en 2015, dels quals el 85% van ser pagats de juny a setembre –és a dir, ja amb el govern del botànic–, a una execució en 2017 de quasi 60 milions, un 141% del pressupost.

Enguany hem acabat de gestionar l'antiga renda i hem aprovat el reglament de la nova en un temps rècord. Per això, per a l'any vinent la renda valenciana d'inclusió s'incrementarà fins als 100 milions d'euros.

El pròxim abril, a més, entrarà en vigor la modalitat de complement per a les prestacions socials, una mesura amb gran perspectiva de gènere. Parlem, per exemple, de complementar pensions de viudetat o pensions no contributives, que sabem que en la seua gran majoria les prestacionistes són dones.

També cal recordar, com la resta de drets subjectius, es tracta d'un crèdit ampliable, modalitat que vam incorporar en els primers pressupostos botànics i a la qual hem anat sumant supòsits.

Recordem també, senyories, que la llei es referencia al salari mínim interprofessional. Això significa que, si s'augmenta este indicador de referència, les quanties arribarien automàticament, per exemple, fins als 1.080 euros en el cas d'una família de quatre persones.

A més, per millorar els itineraris d'inclusió que acompanyen la prestació –i açò és molt important en la llei–, hem reforçat els equips dels ajuntaments amb 62 persones tècniques superiors en integració social, amb una dotació d'1,3 milions d'euros.

Per garantir la inclusió i l'autonomia personal a les polítiques d'ocupació i les prestacions socials cal afegir l'accés universal als serveis públics. Es tracta d'un pas necessari per a la configuració d'un sistema valencià públic de serveis socials com el que volem dur a terme.

Això es reflectix en la millora de la dotació pressupostària per a qui ha de prestar este servei, els municipis, que passen de 24,9 milions d'euros en 2015 a 69,7 milions en 2019. Tripliquem, senyories, pràcticament el pressupost inicial de la legislatura.

Això impacta directament en una millora en l'atenció a les persones, donat que la ràtio ha passat de 12.743 persones per professional en 2015 subvencionat per La Generalitat a 2.721 en 2019. I no són números, senyories. Són persones.

Esta reducció de la ràtio significa que millora el temps i la qualitat de l'atenció professional i, a més, augmentem el finançament per al personal d'estos equips i creem una nova figura de personal de coordinació.

Paral·lelament per enfortir i prestigiar el sistema públic de servei social, a les vint persones que exercixen la tasca inspectora se sumaran en 2019 catorze més en previsió d'allò que recull la llei de serveis socials inclusivus quan Les Corts l'aproven.

Com han pogut vore, senyories, durant esta legislatura hem reorientat les polítiques del Consell posant en el centre a les persones i, també, hem reforçat la porta d'entrada als serveis socials, multiplicant els recursos econòmics i personal dedicat en les entitats locals, reforçant equips i promovent la intervenció.

Però també hem iniciat una altra gran transformació, un canvi de paradigma en la manera de relacionar-nos amb les entitats privades no lucratives que presten un servei bàsic en l'atenció a les persones. M'estic referint al concert social, una reivindicació històrica que enguany hem començat a posar en marxa en l'àmbit de la diversitat funcional. Per a 2019 l'estendrem a infància i adolescència, violència masclista i persones majors.

I, finalment, per completar la transformació del model, en 2020 s'estendrà també als centres i entitats que treballen amb l'exclusió social i les persones migrants.

Amb el concert social garantim l'estabilitat en el finançament i millorem també la qualitat dels serveis prestats. A més, permet una relació una relació més sana i objectiva amb les entitats, allunyada de pràctiques clientelars com succeïa anteriorment.

El concert social és una poderosa ferramenta que encara conviu amb les antigues. Per això l'any que ve, junt amb les subvencions, els contractes i altres instruments, ens permetrà donar cobertura a múltiples necessitats i poder atendre cada any a més persones.

Esta combinació, senyories, tindrà un reflex en la vida de molta gent. La cobertura global en atenció diürna, ambulatoria i residencial haurà millorat molt a finals de l'any que ve.

Posaré uns exemples que ens il·lustraran sobre quina era la realitat en 2015 i quina serà l'any pròxim si s'aprova este projecte de llei.

En l'àmbit de la diversitat funcional passarem de 7.936 persones ateses en 2015 a 11.097 l'any pròxim, 3.161 places noves. Les persones majors ateses en 2015 eren 10.422, en 2019 seran 13.712, 3.290 persones més. I en l'àmbit de la infància, senyories, passarem de 2.608 a 3.244, augmentem 636 places.

I pel que fa a l'atenció a dones víctimes de violència de gènere, passem de 98 a 154, incrementem 56. En total, senyories, en 2015 ens vam trobar amb 21.064 places en termes globals i en 2019 n'hi haurà 28.207, un 33,9% més, 7.143 noves persones ateses.

Per poder dur a terme este objectiu destinem un total 537,4 milions d'euros en el pressupost, desglossat de la següent manera: 83,7 milions destinats a infància, per a persones majors n'hi haurà 302,8 milions d'euros, a l'àmbit de la diversitat funcional dediquem 139,7 milions i a dones víctimes de violència de gènere incorporarem 11,2 milions. Coincidiran amb mi, senyories, que es tracta de diners molt ben invertits.

Em referiré ara al segon eix del pla VICS, que tracta de la gestió de l'àmbit relacional i comunitari amb una mirada inclusiva de reconeixement de la diversitat, foment dels bons tractes, convivència i de solidaritat intergeneracional.

Voldria començar este apartat fent referència a la llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. És important recordar la primera part del nom de llei, promoció de l'autonomia personal.

Les persones volem dur a terme els nostres projectes de vida, de manera autònoma i per això l'administració, que ha de facilitar la vida de la gent, ha de posar els mitjans necessaris a les persones que tenen dificultats per a fer-ho elles soles. Per això, a l'any 2019 generalitzarem el servei d'ajuda a domicili per a persones en situació de dependència.

Este servei es posà en funcionament en 2017 en cinc municipis que varen servir de pilotatge. En 2018 es va ampliar a 40. I, ara, donem el pas definitiu incorporant este servei a tots els municipis o mancomunitats a la Comunitat Valenciana i un increment de 2,5 milions d'euros, destinant un total de 4,2 milions, més que el doble que enguany.

Els recorde, senyories, que este servei, a més, és compatible amb recursos com les vivendes tutelades, centres ocupacionals o de dia o el servei de teleassistència.

Una vegada aconseguides les necessitats bàsiques de les persones majors a través de programes, com els d'ajuda a domicili o les situacions de dependència, que me referiré després, posem ara la mirada en reforçar els drets propis d'esta etapa, la convivència, la soledat, una vida saludable, la prevenció de discriminacions que poden patir a causa de l'edat. Per això tripliquem la inversió dels centres especialitzats d'atenció a persones majors des de 2015, passant de

872.000 euros a 2,4 milions en 2019. Amb este augment pretenem dignificar estos centres, reforcem els equips, augmentem les activitats i millorem les instal·lacions, tot per a convertir-los en espais actius i participatius on la gent gran siga protagonista de la seua pròpia vida.

Molta d'esta gent major i moltes persones amb diversitat funcional es troben en una situació de dependència. No cal que els recorde, senyories, quin era el maltractament que aquestes persones eren sotmeses per l'antic govern o quina era la llarga llista d'espera a què se'ls sometia fins que arribara la resolució.

En estos tres anys i mig este panorama ha canviat. En este moment ningú dubta, com mostren les xifres i ha sigut reconegut per tots els observadors imparcials, que esta ha sigut la legislatura de l'atenció a les persones en situació de dependència. En realitat, senyories, en estos anys hem fet una cosa tan revolucionària com començar a complir la llei, una llei que de manera flagrant s'havia incomplert.

Este compliment ha implicat que des de juliol de 2015 s'hagen incorporat 54.870 noves persones al sistema de dependència, 54.870 noves persones. Per atendre estes prestacions i les noves que arribaran, destinarem en l'exercici 2019 un total de 358,3 milions d'euros, 110,7 més que enguany.

A més, les modificacions normatives que vam dur a terme han fet que la progressió en la incorporació augmente de manera molt significativa. Per exemple, durant tot 2015 van ser 6.525 persones les que es van incorporar al sistema, mentre que de gener a setembre de 2018, d'enguany, ja n'han sigut 17.871. En nou mesos, senyories, quasi el triple que en tot l'any 2015.

Gestionem més, gestionem millor. Tripliquem les persones ateses i, per tant, com que ara l'administració respon i la societat ho sap, també s'incrementen les sol·licituds, que en algun moment fins i tot s'han triplicat respecte d'altres èpoques.

Però és que a més el temps mitjà d'espera d'una sol·licitud en 2015 era de quatre anys i sis mesos, el temps mitjà. Este equip va resoldre expedients de 2007 en 2015, senyories, vuit anys d'espera. Este temps s'ha reduït moltíssim, i fins i tot ja hi ha més de mil sol·licituds que s'han resolt en el termini legal de sis mesos que marca la llei. Estem començant a complir la llei.

També hem pressupostat 23.000 milions d'euros per a seguir retornant els copagaments injustos que l'antic govern va imposar a les persones usuàries dels centres diürns o residencials.

Com han vist, l'atenció a les persones en situació de dependència és fonamental en la societat de persones que cuiden a persones. *En esta sociedad de los cuidados* les famílies també tenen un paper protagonista i també en este àmbit hem reparat injustícies. Per exemple, amb les famílies que fan de la solidaritat una aposta vital, les famílies acollidores, que ara tinguen el reconeixement que mereixen, les prestacions econòmiques per al sosteniment de la criança s'incrementen fins a un 13% respecte a 2018, però és que des de 2015 l'augment mitjà acumulat ha sigut d'un 230%. Traduint-ho a

la vida quotidiana de les famílies acollidores, això vol dir que en 2019 una família educadora rebrà 450 euros mensuals, el doble que en 2015 i el triple en el cas de les famílies extenses. Però a més, si es tracta d'una família monoparental, la prestació mensual s'eleva a 540 euros.

Com veuen, senyories, apostem clarament per la criaça en l'entorn familiar i duem a terme accions de suport a les famílies, a totes les famílies. Per exemple, recolzant el personal que tramita els títols de família nombrosa o família monoparental. Així, s'ha passat de 1.515 títols de famílies monoparentals en 2015, als 9.320 actuals; i en el cas de les famílies nombroses, l'increment ha sigut del 15%.

En este col·lectiu, a més, s'han introduït modificacions normatives i de personal que han agilitat processos, reduït burocràcia i facilitat gestions. En definitiva, s'ha millorat la vida quotidiana d'estes famílies que han de vore en l'administració un aliat i no un entrebanc. I per això seguirem amb estes polítiques.

Una altra línia d'actuació que estem fomentat, senyories, és l'ajuda a l'emancipació i vida independent dels i les joves extutelades de La Generalitat. Perquè no és possible que l'administració ens desentenguem d'una persona que ha sigut tutelada nostra i que en fer 18 anys l'abandonem a la seua sort. Si ningú tiraria de casa el seu fill o la seua filla en complir 18 anys, l'administració tampoc ho podem fer amb els nostres fills i filles. Per això impulem plans de transició a la vida independent, amb vivendes d'emancipació i mesures de suport econòmic o educatiu, amb una dotació de 3 milions d'euros. Vull recordar que en 2015 hi havia una ordre de subvencions de 214.000 euros. En quatre anys hem multiplicat per 14 la inversió.

No solament invertim en polítiques de protecció, sinó que també cuidem polítiques preventives per a la infància i l'adolescència. Per això seguim apostant per l'oci educatiu com a garantia d'igualtat d'oportunitats i desenvolupem el Pla de finançament concertat amb els municipis i mancomunitats. Este pla porta aparellada la contractació de 96 professionals i preveu una inversió de 3,3 milions d'euros, culminarà en 2023 amb la contractació de 542 professionals i una inversió de 16,8 milions d'euros per a dur a terme polítiques de prevenció, promoció de drets i participació juvenil. En esta mateixa línia cal destacar l'obertura d'equips específics d'intervenció a la infància i adolescència, el que abans eren el Seafs, en dèsset barris inclosius i un increment de 3,2 milions d'euros fins arribar a 7,3, el triple que en 2015. Pretenem que estos equips puguen treballar de forma universal en la prevenció, el foment dels bons tractes i la gestió de les emocions.

I també augmentem el pressupost de l'Institut Valencià de la Joventut, que, tal i com havia compromés amb el Consell Valencià de la Joventut, supera el millor pressupost de la seua història, el de 2009. Aquell anys comptava amb 18,7 milions i per a 2019 el pressupost arriba als 21,5 milions.

Senyories, l'any 2018 ha sigut l'any de les dones, l'any que el feminisme ha fet visible en tot el planeta la seua lluita per la igualtat, per això el Consell també fa de la igualtat de gènere una aposta política prioritària que té reflexe en el pressupost.

Destinarem 5,3 milions d'euros a la Xarxa Valenciana de Igualtat. L'antic servei privatitzat Infodona en 2015

disposava d'1,2 milions d'euros i 32 punts d'atenció. Amb esta nova xarxa pública en 2019 arribarem a 101 entitats locals i generarem 185 llocs de treball entre agents d'igualtat i persones tècniques superiors en promoció d'igualtat de gènere.

I, senyories, mentre aconseguim una societat feminista basada en la igualtat, la llibertat i la cultura de la no violència, les administracions públiques hem d'incrementar els mitjans per atendre les víctimes de violència masclista.

Per això, enguany la dotació per complir les mesures del Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, en les línies de centres, serveis, programes i ajudes directes a dones víctimes és de 19,1 milions, quasi el triple que en 2015, que era 17,6 milions. Al llarg d'esta legislatura hem ampliat els equips dels centres Dona 24 hores amb 32 noves professionals, entre elles 6 psicòlogues infantils per atendre els fills i les filles com a víctimes directes de la violència masclista.

També hem trasllat i dignificat els espais de València i Dénia, del qual hem ampliat també l'horari d'atenció, i hem obert un nou centre a Torrevieja.

En el pressupost de 2019 està línia inclou l'obertura d'un nou centre a Elx, complint així el compromís d'arribar a totes les ciutats de més de cent mil habitants, i altre nou centre a Vinaròs per cobrir el nord de la comunitat.

A més incorporem la posada en marxa del servei ambulatori d'atenció a dones per a zones d'interior, amb una dotació de 3,8 milions d'euros.

Senyories, l'any passat ens vam convertir en l'única comunitat autònoma que equiparava la indemnització autonòmica a dones assassinades per violència de gènere amb les víctimes del terrorisme, passant de 6.000 a 75.000 euros, una reivindicació històrica del moviment feminista.

Enguany donarem un pas més. D'una banda ampliem també el dret quan les persones assassinades són les filles, o fills o familiars directes; d'altra banda ampliem este dret quan una conseqüència de l'agressió masclista, en qualsevol dels casos anteriors no és la mort, sinó una incapacitat permanent absoluta o una gran invalidesa. En el primer cas la indemnització serà de 54.000 euros. Si es tracta d'una gran invalidesa serà de 150.000 euros. Per això també seria tan important que la Llei d'acompanyament siga recolzada per vostés.

A més esta indemnització també la percebrà qualsevol persona que fent front a una agressió masclista, en defensa d'una dona, resulta assassinada o incapacitada de manera permanent o en situació de gran invalidesa. La igualtat, senyories, també passa per la diversitat.

Per acabar amb este apartat, vull destacar per la seua qualitat les ajudes de programes d'entitats LGTBI, amb una dotació de 200.000 euros, 800.000 a entitats del poble gitano, 250.000 a les que treballen en la prevenció dels delictes d'odi i 300.000 euros per a les entitats de reconeixement de la diversitat familiar.

En 2019 obrirem per primera vegada el concert social als serveis, entre d'altres, el primer servei d'atenció a les persones LGTBI a Castelló, València i Alacant, amb una inversió de

500.000 euros que permetrà desplegar tant la llei trans com la d'igualtat LGTBI.

El tercer i últim eix del pla VICS és la entitat territorial i l'espai públic per garantir la vertebració del territori amb una mirada inclusiva, assumint que la nostra és una realitat plural.

Després de tres anys atenent l'emergència social, ha arribat ara el moment de dignificar instal·lacions, invertir en construccions i millora de centres i planificar necessitats en base a criteris objectius, després de quasi vint anys sense construcció d'equipaments públics en serveis socials. Per això impulsarem tres ordres: una per a persones majors, una altra per a diversitat funcional, i una tercera per a la millora de centres polivalents, amb un import total de 12 milions d'euros. A més pressupostem amb 7 milions l'inici de la reforma de les residències de Carlet i Elda i també l'inici de la construcció dels centres de Sant Mateu i Lliria, entre d'altres.

D'altra banda, l'increment de places de què hem parlat en el primer eix del pla VICS comporta la posada en funcionament de nous centres a Carcaixent, Sueca, Atzeneta i Paterna, entre d'altres. Però, a més, amb el pressupost de 2019 augmentarem un 73% la inversió a entitats locals, ajuntaments i mancomunitats, passant de 17 milions d'euros en 2015 a més de 29.

Esta dotació preveu, per exemple, el nou centre de salut mental de Carcaixent o els de diversitat funcional de Sueca o Paterna, que, entre d'altres, s'han incorporat al pressupost que presentem.

Millorar les instal·lacions, actualitzar els equipaments, dignificar els espais, humanitzar-los, cuidar l'entorn on prestem els serveis, senyories, és també una manera de prestigiar els serveis socials. Apostar ara, en esta nova etapa, per les inversions en construcció, reforma, millora, instal·lacions, equipaments, és dignificar els serveis socials i trencar l'estigma de certs recursos de segona o als quals s'acudix amb vergonya o d'amagat en casos de necessitat.

Els serveis socials, senyories, són la quarta pota de l'estat de benestar i volem que la gent entre per la porta amb la cara ben alta. Per això estos pressupostos marquen l'inici de la transformació d'estos serveis i són també uns pressupostos per la seua universalització i normalització.

Demane el seu suport a este projecte, senyories, per caminar cap a la transformació de la Comunitat Valenciana, cap a una societat més igualitària, més cohesionada, més justa i més inclusiva.

La forta inversió en polítiques socials que presentem no solament és imprescindible en termes ètics, d'equitat o de justícia social, també és rendible econòmicament. Per exemple, per cada euro invertit en la prestació de Renda Valenciana d'Inclusió retornen a les arques públiques 1,12 de manera directa o indirecta. Dient-ho d'una altra manera, guanyem tots els cèntims per euro invertit.

Però a més activem l'economia i fomentem el consum, ja que estos nous diners no estan destinats a l'estalvi, sinó a les despeses quotidianes. I a més, com a conseqüència de l'anterior, també es genera ocupació...

El senyor president:

Senyora vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe enseguida-, de la mateixa manera que també es genera ocupació en tots els sectors vinculats al foment de l'autonomia de la persona, al sistema d'atenció a la dependència, que constitueixen una enorme font de generació de riquesa.

L'activitat econòmica vinculada a este àmbit, al conjunt dels serveis socials, té un gran futur. De fet és ja un gran present. Són moltes les empreses vinculades a esta societat de cuidar-nos, és molta la investigació i la tecnologia aplicada a este sector i són molt variats els llocs de treball que es generen, molts d'ells de manera directa, com els 5.909 llocs de treball nous que ja he quantificat al llarg de la presentació. Però hi ha molts altres, moltíssims, indirectes, vinculats a l'atenció de les persones, la criança, la innovació, la recerca de producció. I molts d'estos llocs de treball a més són de dones.

Posem en valor, com a conseqüència d'esta transformació, un treball ocult, menyspreat tradicionalment, com és el treball reproductiu vinculat a l'àmbit familiar i considerat com a menor, però que és un treball imprescindible i que sustenta els fonaments de la nostra societat, perquè són el sustent de la vida i, si m'apuren, són consubstancials a la nostra pròpia essència com éssers humans.

Per totes estes raons, senyories, demane que amb el seu vot afirmatiu a este projecte de llei contribuïsqen a fer de la Comunitat Valenciana una societat millor.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Anem a començar el torn d'intervencions dels grups parlamentaris. Ho farem en la intervenció del diputat No Adscrit, il·lustre senyor Alberto García, per un temps màxim de cinc minuts.

El senyor García Salvador:

Gràcies, president.

Benvinguda, senyora vicepresidenta.

Bé, primer volia felicitar l'alcalde de Sant Mateu per eixe nou centre residencial que està ahí plasmat, en pressupostos, i com va dir aquell, *y que yo lo vea*.

Senyora Oltra, jo crec que vosté és conscient de la desconfiança que genera en alguns sectors els seus comptes. Estem

parlant d'incorporar al pressupost unes grans quantitats, sense cap dubte, necessàries, però sobre la base d'acords en cap cas concretats ni garantits.

El que està passant en el govern central a Madrid segurament mos va a repercutir. Ja se parla d'una pròrroga de pressupostos. En definitiva, tot allò que vosté poguera tindre pactat, o que deu tindre escrit perquè això està ací incorporat, amb el senyor Sánchez a la millor això no veu la llum. I la veritat és que això molt seriós no resulta.

De tot el que estem parlant, el que sí que queda clar és que la nostra comunitat ha de fer front als 500 milions d'euros de deute. Tenim de pagar 3,2 milions d'euros que va eixir en el DOGV ara en octubre, de sentències del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que tindrà de fer front la seua conselleria.

Està clar... Bé, no està clar el dèficit si serà 0,3 o 0,1. Si eixe 0,2 són 200 i escaig milions que anirien a política social, en paraules del senyor Soler, serà una realitat sí o no.

En fi, són molts els núvols que tenim ara oberts, eh? Jo, la veritat és que no sóc tan optimista com vosté.

Dic que el que no queda tan clar és que este govern estiga en condicions de poder aportar eixos 180 milions de l'Imsero a prestació econòmica en dependència, perquè vosté me dirà si n'hi ha un acord o no. Si n'hi ha un acord escrit, vosté m'ho farà vore.

Si n'hi ha, efectivament, un augment del nivell mínim de prestacions. A mi això no me consta.

Si tornarem a posar en marxa al nivell acordat, que se va suspendre en l'any 2012. Primer, s'hauria de reunir el consell territorial, i se diu que això se farà en diversos anys. Tampoc està clar.

Perilla, perilla i no poc, el concert de persones amb discapacitat. Estem parlant de 110 milions d'euros, però 59,3 els va a aportar La Generalitat i 59,3 l'estat. Vull dir, dels tres concerts a què vosté ha fet referència, jo entenc, al meu modest entendre, que este corre perill.

I mentrestant, el que sí que és cert que tenim de fer front a la responsabilitat patrimonial, en cinc supòsits. Anem a fer el primer, que es pagar les minoracions a les persones vives. Queden les persones difuntes, el tema de copagaments, la gent que tenia reconeguda la dependència, però no tenia PIA... O siga, queda una labor ingent que en cap cas és d'ofici, com s'atribuïx a vegades la conselleria. És més bé a instàncies de les plataformes, que són les que van moure la qüestió a partir de la sentència de juny del 2016. I de fet, jo estic convençut que moltes de les sol·licituds que s'han fet posteriors al setembre de l'any 2017 no se van a cobrar. Vosté m'ho podrà ratificar.

Tenim encara revisions de grau, potser 3.000, 4.000 persones, que estan rebent les ajudes que no els pertoca, ni els serveis que no els pertoca. N'hi ha una evolució en la malaltia. I eixa persona que es va fer una avaluació de grau fa tres anys, quatre anys, que està esperant, a la millor ara necessita una altra cosa.

Sí que volia que m'explicara eixe augment en el capítol I, de dependència i discapacitat. Jo no sóc capaç d'entendre què significa pujar un 9,4% o un 8,9. Jo vull dir que vosté..., quines expectatives té vosté com a responsable. Què suposa això, una agilització dels tràmits en dependència, en discapacitat?

Mire, n'hi ha sol·licituds de discapacitat de 13 d'octubre de 2017, estem parlant de tretze mesos. Persones que estan sol·licitant una PNC, uns beneficis fiscals o un tècnic laboral, quan les persones en discapacitat vosté sap perfectament que són persones que tenen molt difícil accés al mercat laboral. Eixa és una realitat que tenim mosatros en la nostra comunitat.

Igualment, volia saber, en els indicadors, se pretén per a l'any 2019 que el nivell de sol·licitud valorades sobre les presentades en discapacitat siga del 80%, el 80% per a l'any 2019. I voldria saber en quin percentatge estem ara. Jo entenc que deu ser un percentatge peculiar.

Res se diu de la figura de l'assistent personal. Jo entenc que seria... valdria la pena fer més esforços en no invertir tant a la millor en centres residencials o vivendes tutelades, que també, però si de veritat volem eixa autonomia personal i que visca en el seu entorn, doncs hem de bolcar en la qüestió de l'assistent personal.

Tampoc me consta haver vist res dels equips d'atenció social comunitaris en temes de malaltia mental. Eixe espai sociosanitari tan anunciat, tan publicitat, però que en cap cas se veu en els pressupostos.

Igualment, en els objectius i indicadors en temes de discapacitat se parla del servei d'interprets. S'augmentarà la llengua de signes, perfecte, a persones sordes. A mi m'haguera agradat vore, per exemple, també les qüestions de posar en marxa el que és la lectura fàcil, pictogrames, per a eixes persones en discapacitat, o una discapacitat intel·lectual, perquè puguen ser enteses pel treballador social o que elles pogueren entendre què és el que els està dient el treballador social. Res es diu sobre això.

En atenció primerenca, bé, la malifeta que va fer en el seu decret o ordre la senyora Montón en l'any 2016, allò va ser lamentable. No sé això com anem a revertir-ho ara. La qüestió és que sí que en indicadors se parla d'una xifra de quaranta, jo no sé..., imagino que se van a ampliar les places o van a construir nous edificis. En qualsevol cas, sí que en juny de 2018 n'hi havia 800 menors en llista d'espera de l'atenció primerenca. 800 menors.

El senyor president:

Senyor García...

El senyor García Salvador:

Estic acabant.

El senyor president:

... vaja acabant. (Veus) Té vosté...

El senyor García Salvador:

Puc parlar de... Me centraré en això, el tema d'atenció primerenca. D'eixos zero a sis mesos, que és fonamental, resulta que porten un retard de dos mesos.

Bé, parlaria dels PEI, parlaria de... Vosté parla del tema d'emancipació. Les famílies... jo conec mares en xiquets de divuit anys extutelats i el que me diuen és que no n'hi ha res per a ells. Si vostés van a plantejar per a l'any 2019 una sèrie de coses, però de moment, no n'hi ha res.

I d'inclusió social, acabaria per parlar de sense sostre. Sense sostre, tampoc he vist res de res.

I ja tindrem ocasió d'anar parlant.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Ara per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula l'il·lustre diputat Antonio Woodward per un temps màxim de huit minuts.

El senyor Woodward Poch:

Sí. Muy buenos días, señora vicepresidenta.

Muchas gracias, por la exposición que ha hecho.

Pero, mire, aumentar un presupuesto sabiendo que no va a poder ejecutarlo no es, para mí, estar satisfecho ni lanzar campanas al vuelo.

El presupuesto, como usted bien dice, no ha dado... ha dado muchas cifras, pero su *conselleria* pasa de 1.196 millones del 2018 a 1.528 millones, incrementa 331 millones de euros, un 27,7%.

Estos presupuestos, todas sus partidas incrementan considerablemente en los programas, avances en todo, tanto lo que depende de la secretaria de igualdad como la de servicios sociales. Si sumamos las partidas de tasas, transferencias de la seguridad social del Imsero y fondos europeos, que el mago Soler ha fabricado para la partida de ingresos de la que se nutre su *conselleria*, nos encontramos con una cruda realidad de unos compromisos en su presupuesto de gastos que no va a poder cumplir.

Yo entiendo que puede estar satisfecha con lo que nos ha presentado hoy y con su presupuesto, pero estaría mucho más si este presupuesto se pudiera llevar a cabo o se pudiera ejecutar. Y, en otras palabras, quiero que no me lo tome a mal, pero déjeme que ponga en duda esta ejecución de su presupuesto.

Mire, estos tres años de presupuestos completos se han producido avances, como usted bien dice. Sí que es verdad que era un desastre lo que teníamos, pero los incumplimientos por parte del Consell con los valencianos no se han terminado de solucionar. El Consell sigue incumpliendo compromisos en la parte social con los valencianos.

Este presupuesto del 2019, pese a reflejar la problemática de un sistema de financiación caduco, está claro que vamos a seguir teniendo un sistema de financiación, más allá del 2020, contrario a los intereses de los valencianos.

Están creando unas expectativas en su área que pone en tela de juicio todo lo que han denunciado al gobierno del Partido Popular en la Comunidad Valenciana y de un Gobierno de España insolidario e incumplidor con sus compromisos, como, por ejemplo, como usted bien ha señalado, con la ley de dependencia.

Ha cambiado el color del Gobierno de España, y de las promesas iniciales de arreglarlo todo y de acabar con la marginación y la recesión de la cuentas de los últimos años, en poco meses todo lo que se iba a llevar a cabo en el 2018 y 2019 se ha esfumado. Y es un presagio que lo tuvimos aquí el Nueve de Octubre con el presidente Sánchez, que se fue como llegó, sin ningún compromiso claro y real con los valencianos.

Incumplimiento de la ley de dependencia, ni ayudas por el pacto de estado por la violencia de género, ni compromisos claros por la problemática de la migración, las inversiones, la AP-7, pero sobre todo el enterrar un nuevo sistema de financiación para las comunidades autónomas.

Sí que es verdad que enterramos el sistema de financiación para esas comunidades autónomas y sí que se mantienen y se incrementan las desigualdades territoriales en la nación de España, no solo con el discurso del Gobierno de España del PSOE, sino también con los pasos que está dando desde que está al frente del gobierno.

Mire, como le decía, su presupuesto ha aumentado en 331 millones de euros, pero todo viene respaldado con unos ingresos que le voy a detallar, y me gustaría si me los puede certificar. Mire, la tasa de servicios de atención social, la I30113, presupuestan un total de 72 millones de ingresos frente a los 29 que presupuestaron en el 2018.

Los fondos de trabajo y servicios sociales, la I40108, presupuestan 32 millones de euros frente a los 18 del 2018.

Las transferencias del Imsero, la I42001, presupuestan unos ingresos de 419 millones de euros, frente a los 116 de los fondos del 2018.

I, por último, fondos europeos, 6,8 millones de euros, frente a los 4,5 millones de euros del 2018.

Es decir, han presupuestado unos ingresos para el 2019 de 530 millones de euros, frente a los 168 millones de euros a recibir entre tasas, fondos del estado y fondos europeos. La diferencia, 362 millones de euros más en el 2019 que en el 2018.

¿Qué quiero decirle con esto? Ha basado un incremento de su presupuesto en el 2019 en unas cifras que nadie le

ha asegurado va a recibir, sino todo lo contrario. Es más, su presupuesto para 2019, si no llegan los dineros que le he detallado, va a disminuir en un 2,5% con respecto al 2018. Es decir, no aumentará un 27,7%, sino disminuirá un 2,5%.

Nosotros, Ciudadanos no queremos heredar un presupuesto lleno de futuros incumplimientos, promesas que no se pueden cumplir, ya que no queremos mentir a los valencianos. Usted ha hablado de 54.000 nuevas personas que han entrado en el servicio de dependencia, pero sí que es verdad que, a fecha de hoy, hay 22.000 personas pendientes de recibir esa dependencia.

No queremos quejarnos a partir de junio del 2019 de la herencia recibida, como lo siguen haciendo ustedes, del gobierno heredado del Partido Popular. ¿Cuándo le va a decir al dependiente valenciano que lo que ha prometido aquí no lo va a poder cumplir? Las listas de espera, usted sabe que han subido por cuarto mes consecutivo, y la cifra, como le he dicho, son 22.655 personas a la espera de recibir una ayuda.

¿Qué va a pasar con la renta valenciana de inclusión? Es verdad que se han presupuestado 100 millones de euros. ¿Cómo va a poder ejecutar la nueva ley de servicios sociales que previsiblemente, como usted ha dicho, se aprobará antes de finalizar el 2018?

O, por ejemplo, la ley de infancia y adolescencia con el incremento que ha puesto en el presupuesto.

Piensa su grupo, después de lo que hemos oído, o después de la propuesta que tenemos ya de la ley de acompañamiento, en lo que refiere a la reversión de los centros de atención a mayores dependientes, enmendarla con lo que usted pedía.

Los avances de igualdad, bueno, son avances que usted en el programa 323.10, habla de un incremento de un 46,8%, un aumento que es muy llamativo, pero a 30 de septiembre, los datos que tenemos en los presupuestos no llega al 60%.

Me gustaría saber si ha presupuestado, creo que sí, los ingresos del pacto de violencia de género a nivel nacional, pero no sé si estos van a poderse llevar.

Lo que le decía de la renta valenciana de inclusión, tengo una respuesta de su *conselleria*, en octubre de este mismo año, que van a presupuestarla en 120 millones de euros. Hoy el presupuesto refleja los 100 millones de euros, bajan 20 millones de euros. Sí que es verdad que también ha indicado que si sube el salario mínimo interprofesional a los 900 euros, habrá una revisión de esta partida. Pero sí que lo que aparece en estos momentos de 100 millones es distinto a lo que me contestó hará no llega ni a veinte días.

La dependencia, yo las cifras que tengo, y los indicadores del 2016, 2017, 2018 y 2019, pues dejan bastante que desear a lo que en teoría se va a planificar o se va a proyectar a los que se está consiguiendo.

Me voy a centrar –no me queda mucho tiempo, solo una cosita– en la gestión de personas mayores. Hay un tema que me preocupa. En la memoria de actuaciones del 2018, uno de los objetivos era cubrir el cien por cien de las plazas de funcionarios en las residencias públicas de personas mayores. Me gustaría saber si esto se ha producido, por qué ha desaparecido este indicador en el memoria.

Y, bueno, ya, la siguiente... en la réplica, terminaré de decir mi discurso.

Gracias.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyor Woodward.

I ara, per part del Grup Parlamentari Popular i per un temps màxim de huit minuts té la paraula la il·lustre diputada María José Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

En primer lloc, gràcies per vindre a comparéixer a explicar-nos els comptes i l'esforç que ha fet vosté i el seu equip en fer-ho de forma més gràfica.

El problema és que, no vaig a dir res nou, a estes altures del debat sobre pressupostos vosté entendre i haurà assumit que tant els mitjans de comunicació com els grups, imagine que de l'oposició, no sé si els del govern, posem en qüestió la credibilitat d'este pressupost i el nivell de compliment d'este pressupost.

Ustedes han presupuestado 1.325 millones de euros ficticios, después harán un plan de ajuste y los quitarán del presupuesto. Han incorporado 255 millones de concesiones sanitarias, 644 desplazados y 300 millones para la dependencia.

Dice, señora vicepresidenta, que del año 2015 a 2019 el Consell ha duplicado la inversión en servicios sociales en la Comunidad Valenciana. Pero la verdad, si le soy sincera, es que lo que es verdad que se ha duplicado, lo que sí se ha duplicado son los ingresos que no se cumplen, los ficticios, que se les suele llamar.

Y lo que ustedes no han dejado de subir desde el año 2015 sí que han sido los impuestos, esto sí que... Incluso usted creo que lo ha puesto en su presentación. El problema es que nos encontramos con un presupuesto sumamente importante, y entonces hacer cálculos presupuestarios en general es una irresponsabilidad.

Pero cuando se generan expectativas sobre personas vulnerables en la comunidad, eso no es una irresponsabilidad, eso pasa al nivel de crueldad, si me lo permite.

Porque claro, al final, el mismo día de la presentación de estos presupuestos a ustedes les han hecho una enmienda a la totalidad. Al señor Pedro Sánchez, la señora Calvo le hizo una enmienda a la totalidad y dijo: «No se va a cambiar el modelo de financiación». Casi nos han hecho el trabajo a nosotros. Como ya les han hecho a ustedes una enmienda a la totalidad, no hace falta que se lo haga el Partido Popular.

Pero es que además, presupuestar y pintar cifras parece fácil. Yo leía este fin de semana el presupuesto y decía, claro, al

final yo me reía sola. Aquí, ¿qué había? ¿Treinta? Cincuenta. Aquí, ¿qué había? ¿Cincuenta? Sesenta. Aquí, ¿qué habíamos puesto? ¿Cien? Pues ciento quince. ¿Y aquí, treinta? Cuarenta y cinco. Vamos a subirle quince.

Entonces, ese es su presupuesto. Es un presupuesto viva la virgen, ¿no?, yo le llamaría así. Veinte, treinta, cuarenta, cincuenta, eso es todo así en su presupuesto.

Pero claro, el problema es que luego hay que ejecutarlo, y la ejecución, ¿qué dice? Porque a este presupuesto acompañan dos documentos muy interesantes. Uno, el documento de ingresos. Y otro, el estado de ejecución presupuestaria del año 2018. Esto lo acompañan ustedes.

Entonces, durante tres años de legislatura, se han quedado por ejecutar casi 3.000 millones de euros, de los cuales 1.022 corresponden a igualdad, educación y sanidad. Del año 2018, a cierre de mes de septiembre, a 30 de septiembre del 2018, a tres meses de acabar el año faltan por ejecutar 6.400 millones de presupuesto.

Mucho milagro tiene que hacer el señor Soler. Milagro, no. Tiene que hacer magia, no, no sé lo que tiene que hacer el señor Soler en tres meses.

Concretamente, vamos a su *conselleria*, donde ustedes... Me imagino que usted me dirá que va a obrar el milagro en tres meses, pero a mí me parece difícil. Mire, en los tres años de legislatura, usted ha dejado por ejecutar 211 millones de euros, de los cuales 46 corresponden a dependencia.

Solo se ha pagado el 47,3% del presupuesto, más de dieciséis puntos por debajo de la media. De los más de 1.237 millones de presupuesto, todavía están pendientes de pagar 652 millones.

En cuanto a los programas, el programa de gestión de centros de personas mayores tiene 118 millones de euros pendientes por ejecutar. De diversidad funcional, 97 y de dependencia 88. Por el grado de ejecución, destacan a la baja los programas de inclusión social, con un 37,2%, igualdad de género, con un 41,2% e infancia y adolescencia, con un 52,1%.

Y en inversiones ya, en centros de mayores, yo me alegro mucho que la señora Besalduch se alegre por su... Pero claro, si al final la ejecución es la del 2018, un 14,2%, a 30 de septiembre, en construcción de centros de mayores, pues es complicado que esto, señor García, vea la luz el centro de Sant Mateu, y la señora Besalduch se vaya contenta de aquí.

Mire, en dos años la subida de su presupuesto supone un crecimiento presupuestario que es igual más menos a lo que cuestan lo que nosotros llamamos sus chiringuitos, que son 457 millones. Son diez chiringuitos, cuatro más que en 2018. Ustedes no dejan de crecer en esto.

Pero es que además es muy curioso, y es que fíjese: a todo esto hay que incorporar lo que nos cuesta a los valencianos asesorarla a usted, que es un coste muy importante. Mire, se lo voy a decir. 600.000 euros asesorarla a usted, al año, con doce asesores.

O sea, los valencianos invierten más de medio millón de euros para asesorarle a usted, aparte de la retribución suya y de sus altos cargos. Es una cifra importante.

En materia de dependencia, mire. Aquí, ¿qué quiere que le diga? Usted ha dejado a cero la aportación de La Generalitat no condicionada. Todos los años había una aportación de La Generalitat no condicionada, porque evidentemente La Generalitat cubría la inversión del estado, podía llegar o no. Pero en cualquier caso, La Generalitat estaba allí.

Este año ustedes lo han dejado a cero. Y no solo pasa en esto, pasa en muchas otras partidas. Aportación no condicionada, cero. Ustedes lo fian todo a lo que llegue del Imsero, lo fian todo a lo que llegue del estado.

Creo que le habrán puesto alguna velita ustedes a algún santo para que no se aprueben los presupuestos, porque de aprobarse los presupuestos de La Generalitat del señor Pedro Sánchez, desde luego esto para ustedes sería una absoluta catástrofe. Porque todo esto no constaría.

Miren, otras cuestiones que me gustaría que... Habla usted de los copagos injustos, pero fíjese, este año el copago en las residencias de mayores y dependientes no solo se aplica, sino que se sube. 2019, 78 millones. 2018, 69, 2017, 65. 2016, 62. Usted no ha dejado de subir el copago.

Y eso que dice que ustedes han venido aquí a quitar los copagos injustos. Pues no lo veo, señora Oltra, no lo veo.

Y hay una cuestión que me gustaría que me contara. Hay muchas cuestiones del detalle, y no sé si me dará tiempo. Hay cuestiones que son curiosas, me imagino que luego lo podremos ver en enmiendas. En el tema de igualdad de género, usted dice: «No, es que hemos doblado la red valenciana de agentes de igualdad».

Ya, ya, pero de los 5,3 millones de euros, ustedes dicen que 1,9 viene de trabajos y servicios sociales, cuando en 2018 los 2,6 todo era de La Generalitat con aportación no condicionada. O sea, ustedes eso de la aportación no condicionada este año lo han dejado absolutamente a cero.

En inclusión social, baja la línea de ayudas para elaborar planes de inclusión en municipios. Han desaparecido unos itinerarios integrados de inserción sociolaboral. Me ha imaginado que lo ha incorporado usted a otra partida, porque lo ha explicado. Desaparecen los convenios con entidades locales para la integración de personas migrantes.

En cuanto a la infancia y la adolescencia, le diré que me sigue llamando la atención que, como hizo el año pasado, ya ha dejado de desglosar la inversión en centros de menores. Ya lo hizo el año pasado, ya no hay desglose en inversión en centros de menores. Creo que sería interesante incorporarlo.

Ya he hablado del incremento de las tasas, lo he dicho en general, pero se ve tanto en diversidad funcional, que se suben, con la cuestión del copago. Eso sí que me gustaría que me lo explicara. Por qué sigue subiendo las tasas y sigue diciendo usted que ha quitado el copago. Como la cuestión de mayores.

Y finalmente, señora Oltra, si al incremento de las tasas y del copago se le suma una financiación de (*inintel·ligible*)... presupuestarias que no verán la luz, porque los ingresos del estado no llegarán... El grado de ejecución presupuestaria del 30 de septiembre del 2018 es el que es. Y seamos realistas,

es el que es. Ustedes ejecutan prácticamente el 50% de su presupuesto.

Pero si a eso le sumamos la cuenta 409, que es lo que más me ha llamado la atención y que me gustaría que me explicara, ya pongo en duda aquello de que ustedes gestionan mucho mejor. Porque, fíjese, a 30 de septiembre del año 2018, usted tiene una cuenta 409 de 37,9 millones de euros.

¿Sabe a cuánto estaba la cuenta 409 a 31 de julio de 2015? A 7,8. Usted tenía 7,8, se encontró 7,8, y ahora tiene 37,9. ¿Me podría explicar, por favor, ese incremento de 30 millones de euros en la cuenta 409, mal llamada *facturas en los cajones*?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Catalá.

I ara, per part del Grup Parlamentari Podemos-Podem, per un temps màxim de huit minuts, té la paraula la il·lustre diputada Cristina Cabedo.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyor president.

Bon dia i benvinguda, senyora Oltra.

Iniciaré jo la intervenció per part de Podem, després continuarà la senyora Meco, perquè, com sap, porta els temes de menors i d'infància.

Jo començaré amb un punt fonamental per a Podem, que és la lluita contra la violència masclista, i me centraré en dos punts. El primer és el pacte valencià contra la violència de gènere i masclista.

La seua conselleria l'any passat va complir, va ficar en el pressupost 12 milions. Enguany inclús els augmenta a 19, i sobre-tot va fer una qüestió que era per a nosaltres la prioritària, que era desglossar eixos 12 milions on anaven.

La veritat és que la resta de conselleries en eixe sentit no van afinar molt, i és una qüestió que ens va preocupar molt, tant com per a dirigir-nos a elles i o bé no ens van donar informació, o bé ens copiaven i ens pegaven els apartats del pacte valencià contra la violència de gènere i masclista.

Això ha sigut fonamental perquè nosaltres en este acord que hem signat amb el Consell, un dels eixos siga establir i identificar les partides del pacte valencià contra la violència masclista i de gènere als pressupostos de cada conselleria, garantint la transparència i la transversalitat d'aquest.

Entenc que vosté ací ve a comparèixer per a explicar-nos les partides de la conselleria d'igualtat, però la seua conselleria té la condició de vicepresidència, per a nosaltres fonamental perquè vosté garantixca la transversalitat d'este pacte i de les polítiques d'igualtat en totes i cada una de les conselleries.

I per això, jo li demane que ens explique com aquest projecte que ens presenta justament compleix aquesta mesura clau per a nosaltres signar el pacte d'establir i identificar de forma transversal en totes i cada una de les conselleries el pacte valencià.

Per altra banda, des dels inicis de legislatura per a nosaltres una de les propostes també fonamentals ha sigut emfatitzar en el problema d'habitatge de les dones supervivents de violència masclista.

I per això, en este acord que hem signat no només hem aconseguit que s'establixca l'accés de les dones a l'habitatge, que era una qüestió que ja venia en els altres pressupostos, sinó indicar que eixe accés ha de ser prioritari. I s'ha reservat almenys un 10% del parc públic per a les dones supervivents de violència masclista.

Això va a tindre un impacte directe en la conselleria d'habitatge, però també me pareix interessant que en la seua conselleria, per primera vegada de forma molt explícita, n'hi ha una partida pressupostària destinada al manteniment de vivendes per a dones.

Jo li voldria preguntar si vosté ens podria explicar si eixes vivendes són per a vivendes tutelades, perquè són les que normalment gestiona la seua conselleria, o si són vivendes que s'afegiran a eixe parc públic de vivendes.

Entre altres coses, perquè si són per a vivendes tutelades, entenem que també hauran de destinar professionals que duguen a terme eixa tutorització, per dir-ho d'alguna manera.

Bé, tinc altres preguntes, però vaig a deixar-ho ací, per a donar-li temps a la senyora Meco, i en la rèplica li'n faré altres.

Gràcies.

El senyor president:

Molt bé.

Doncs, continua la intervenció del Grup Parlamentari Podemos, la senyora Fabiola Meco.

La senyora Meco Tébar:

Gràcies, president.

Gràcies, Cristina.

Buenos días, *consellera*, gracias por explicarnos las líneas presupuestarias. Dicen que es usted una de las mimadas este año en los presupuestos.

Tiene mucho bienestar en su *conselleria* que conseguir, especialmente de las personas más vulnerables, menores, mayores, dependientes, quienes sufren desigualdad, odio o violencia, especialmente violencia machista.

Y combatir para erradicar la pobreza y la exclusión, que tan presente está aún en nuestro territorio. Ardua tarea esa, la que usted tiene por delante.

Yo me alegraré, se lo digo de corazón, si esos números que hoy nos sitúa este presupuesto están y llegan. Pero me alegraré sobre todo de que la gestión de esos fondos sea la mejor posible para que esos intereses de toda esta gente vulnerable estén bien cubiertos.

Si a usted le va bien en la gestión, les irá bien a muchos valencianos y valencianas que tan olvidados han estado en políticas de Partido Popular y en los negocios del Partido Popular, porque negocio hicieron con los más vulnerables, y espero que paguen por ello en los tribunales.

Mi intervención va a estar basada única y exclusivamente en la infancia y en la adolescencia, y a este respecto me gustaría analizar tres focos. Una son los centros de menores, y la pregunta obligada es: ¿cuándo van a estar las ratios aprobadas en el nuevo modelo finalmente, efectivamente en los centros, porque aún no han llegado, en todos los centros?

La segunda es: ¿cuándo van a estar todos los puestos cubiertos en los centros, no solo de menores, también de mayores, y cuándo van a cubrirse todas las bajas? ¿Qué se va a hacer también con las bajas en las direcciones territoriales? ¿Cómo vamos a atender todo eso con este presupuesto?

Otra de las cuestiones que se ha visto que mi grupo ha tenido interés en señalar desde que llegamos a Les Corts –yo recuerdo mis primeras intervenciones y lo ponía de relieve– es la desprivatización de los centros de menores. Queríamos y seguimos queriendo que la titularidad y la gestión de los centros que acogen a menores sean íntegramente públicas.

Pero no solo, señora *consellera*, queremos algo más, queremos que sean públicos y eficientes. Estos ojos, señora *consellera*, han visto mucho en estos cuatro años y por eso le digo, gestión pública, sin lugar a dudas, pero eficiente, sumamente eficiente.

Porque tenemos pocos recursos y hemos de gestionarlo impecablemente por esos niños, niñas y adolescentes que queremos que no bajen los brazos porque vamos a ser capaces de decirle que van a encontrar pronto un futuro y una protección que nunca nadie debió negarles.

Y para hacer realidad esa ley de infancia y adolescencia que tenemos por delante, también hace falta revertir a lo público esos centros de menores. Especialmente la de aquellos en los que menores cumplen medidas judiciales, que los hacen peor condición que a los adultos que están en centros públicos. Por eso, señora Oltra, hemos considerado oportuno que esa partida presupuestaria esté recogida en el capítulo I.

La mejor gestión de los centros –usted lo sabe bien, usted lo ha dicho en su intervención– requiere planificación, también motivación, también formación, recursos materiales y humanos y buenas instalaciones. Y en ese sentido, en el ejercicio aproximado de reformas que se efectúa en la FP6, lamentamos que no se haya hecho un ejercicio más concreto.

Se habla de red de centros de provincias de Alicante, Castellón y Valencia, pero no alcanzamos a conocer dónde

se van a producir, en qué centros concretos se van a implementar las reformas, cuál es la magnitud de las reformas. Seguramente usted lo sepa, porque lo ha pintado en el presupuesto. Yo le agradecería sinceramente tener esos datos en la mano porque es un mejor ejercicio para controlar presupuestariamente.

Otro capítulo es el que tiene que ver con las familias. Yo le felicito porque hoy la gestión de los PEI y de los gastos extraordinarios es mejor que nunca, señora *consellera*. Hoy, hoy. Hace seis meses no podría haber dicho lo mismo, pero hoy lo es. Y en ese sentido creo que hay que seguir porque, cuando las cosas se hacen bien, hay que seguir profundizándolas. Y no se lo digo con mi voz, que se lo digo, sino se lo digo en nombre de las familias que lo dicen.

Pero le traslado preocupaciones de las familias que yo también tengo cuando leo su presupuesto, que tienen que ver con la formación que van a recibir esas familias que está pintada también en esa ley de infancia y adolescencia. Se preguntan –y yo me pregunto también– quién les va a ofrecer la formación y en qué condiciones. No es la primera vez que lamentamos la privatización de muchas tareas que tienen que ver con la infancia y adolescencia. Pero no podemos seguir externalizando.

Y en este sentido –voy acabando, bueno, no voy acabando, pero me quedaré con cosas que decirle– hay una línea presupuestaria en la FP7 que es un *melange* que yo no acabo de entender que dice: «Fomento de programas de prevención, en especial de abusos sexuales y fomento del acogimiento familiar, así como la formación continua de familias acogedoras y adoptivas.»

Sabe usted, porque lo sabe, de la importancia de las campañas de sensibilización para fomentar el acogimiento y la adopción. Sabe usted de la importancia de la formación de las familias. ¿Por qué seguir externalizando cuestiones tan importantes? ¿Por qué no lo hace la administración velando exclusivamente por la calidad? ¿Por qué mezclarlo con el tema de abusos sexuales a menores, cuando no siempre las familias tienen acogida o adopción de menores que sufren abusos sexuales? Abusos sexuales que están presentes y que son otra realidad dramática e importante que atender.

Yo me alegro de ver a los MENA en su presupuesto. Sé que es una línea estatal, pero me alegro de ver pintado en un presupuesto, porque es un buen inicio para gente absolutamente abandonada, en este caso menores extranjeros no acompañados. Y por eso le doy las gracias, señora Oltra. Le doy las gracias porque hoy hay pintado un presupuesto que este Consell ha defendido también en Madrid, cosa que no hicieron quienes tuvieron que hacerlo en su día. Porque negar la realidad no contribuye a mejorarla.

Y seguiré luego con los menores en conflicto en la ley que tengo también cosas que decirle.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Meco.

Sí, senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Senyor president, gràcies.

Per una qüestió d'ordre m'agradaria sol·licitar la paraula en virtut de l'article 69 del Reglament per honor del grup, donat que la meua companya ha dit expressament que: «El Partido Popular hizo negocio con los más vulnerables y espero que lo paguen en los tribunales.»

El senyor president:

Molt bé.

Doncs, senyora Catalá, té vosté un minut i mig per a...

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies. (Veus)

Bueno, yo, a mí me gustaría que... Yo creo que este momento es lo suficientemente importante, señora Meco, como para que usted centre su atención en unos presupuestos que, por razones yo siempre digo que escapan a mi rígida comprensión del derecho parlamentario, ustedes han podido negociar antes que el resto de los grupos parlamentarios. Siendo que ustedes no están en el gobierno.

Pero más allá de esto, le diré que creo que para defender esos presupuestos o para hacer unos juegos florales con la señora vicepresidenta, me parece del todo innecesario que usted haga una referencia al Partido Popular.

Y me parece del todo innecesario que usted haga una referencia y que, además, puede resultar ofensiva con los miembros del Partido Popular que nos encontramos en esta sala y con los que usted comparte, día a día, muchísimo tiempo y que entiendo que nos considera personas normales con las que debate, con las que negocia, con las que consensua y con las que, evidentemente, lleva adelante el trabajo parlamentario lo más digno posible que pretendemos entre todos los responsables públicos que estamos aquí.

Aquí nos podemos sentir muy ofendidos por esas palabras. Yo no voy a justificar la actitud de personas que son injustificables, pero lo que le voy a pedir, por favor, es que igual como yo no hago una valoración de su persona, de su trabajo, incluso de su partido por determinadas actitudes de Podemos-Podem o de Podemos a nivel nacional, no la haga usted con las personas que conformamos este grupo ni con el Partido Popular a nivel general.

E insisto, para usted realizar juegos florales es innecesario que usted haga una alusión expresa al Partido Popular. Puede usted hacerle la rosca a la señora Oltra sin mentar al Partido Popular, señora Meco.

El senyor president:

Sí, senyora Meco, per a què demana vosté la paraula?

La senyora Meco Tébar:

Para decirle a la señora Catalá que yo lamento mucho que ella se haya sentido aludida por una...

El senyor president:

Bien, pero... Ya lo está diciendo, entonces.

La senyora Meco Tébar:

No, estoy simplemente diciéndole que yo lamento mucho que la señora Catalá se haya ofendido por unas afirmaciones que tienen que ver con un partido y con una realidad judicial que está ahí. Yo lo lamento mucho y retiro todo lo que le haya podido ofender.

Respecto a los ejercicios florales o no, estoy en mi libre derecho, lo marca el Reglamento, de poder intervenir como corresponda a la libertad que tiene mi grupo...

El senyor president:

Molt bé, doncs...

La senyora Meco Tébar:

...y esta diputada. Espero que a usted no le moleste que hayamos podido tener incidencia presupuestaria.

El senyor president:

Senyora Meco, doncs, queda arreplegada la disculpa i la seua consideració.

Si els pareix, senyories, continuem amb les intervencions. En este cas ho farem amb la intervenció del Grup Parlamentari Compromís, en boca de la il·lustre diputada senyora Mònica Álvaro per un temps màxim de huit minuts.

La senyora Álvaro Cerezo:

Gràcies, senyor president.

I gràcies també, senyora vicepresidenta, per esta explicació tan didàctica. Però mire, jo este cap de setmana, mentre preparava els pressupostos, me'ls llegia atentament, també tenia certa impaciència per saber què dirien els grups de l'oposició davant d'estos pressupostos.

Perquè davant d'un pressupost que puja un 30% per a les polítiques socials, per a les polítiques per a les persones, els diputats i diputades que estan en una comissió on vetlem pel

benestar de les persones, què podien dir? Què podien dir? Quina pega se li pot traure a un pressupost que puja quasi un 30% per a polítiques socials. Doncs, ja ho ha sentit vosté, s'han transformat en analistes de macroeconomia, en demanar coses que li havien d'explicar al senyor Soler que vindrà ara després. Que es queden i li pregunten al senyor Soler.

O, escolte, també pareixen *adivinos del Teletienda de medianoche*. Perquè és que, bo, és que jo me n'he sentit de totes. Senyora Besalduch... Se n'ha anat. (*Rialles*) Jo estic segura que podrem anar amb la senyora Besalduch, que Sant Mateu tindrà residència i que la resta de la comarca també.

Perquè miren, amb els mitjans que tenim, amb l'infrafinançament que tenim, este pressupost és molt millor del que es podia fer i cal reconèixer que és una bona notícia per als valencians i valencianes. Alegrem-nos, alegrem-nos senyories, alegrem-nos. Amb este pressupost el camí cap al dret subjectiu ja no és un camí, és una autopista sense peatges. ¡Que ja hem pagat prou peatges en els vint anys del Partit Popular!

Si ens n'anem al capítol de violència contra les dones, passem de 250.000 a 600.000 euros per al fons d'emergència, 200.000 més per al manteniment dels habitatges tutelats dels ajuntaments. ¡Atenció! Passem de 2,6 milions a 5,3 per a la xarxa d'agents d'igualtat. És a dir, 73 municipis i 4 mancomunitats passem a 75 municipis i 25 mancomunitats.

I no cal que ens diga, no cal que ens recorde com d'important és arribar a les mancomunitats, als pobles més xicotets on les dones tenen moltes menys possibilitats de ser ateses de manera immediata. I vist això, a vore qui és el guapo o la guapa que enguany torna a l'esmena de *queremos que vuelva Infodona. No, hija no*. Enguany eixa esmena, ja em permetrà vosté que li diga que no l'anem a aprovar.

Inclusió social. Mire, a les nostres comarques, a les del nord i a la resta del País Valencià, entitats com Cocemfe estan fent coses molt grans. Molt grans en els programes d'interès social a càrrec de l'IRPF, programes que recordem que ja gestionàrem amb èxit als pressuposts anteriors. Mentre que algunes de les autonomies es perdien i jo no vull assenyalar quines autonomies, però faça-s'ho mirar.

I enguany segur que podem seguir creixent, atés que passem de 12,15 milions a 14,24 milions. Un 17% més. I això és una bona notícia per a les entitats socials. (*Remors*) I senyories, això no és qüestionable, senyories. Com també que la renda valenciana d'inclusió passa de 88 a 100 milions d'euros. (*Remors*) I òbviament, òbviament, per suposat, suficient perquè entren en funcionament les primeres rendes complementàries. Cosa que alguns grups polítics auguraven que no anava a passar en la vida.

Els mateixos grups que, per cert, *los adivinos del Teletienda* deien que no passaríem mai del pressupost del 2016. I a més, miren, si el pressupost fora insuficient per a la renda valenciana d'inclusió, donaria exactament igual. Perquè ara, ara, això de la renda valenciana és un dret. Però un dret, dret de veritat.

No com abans, que *había renta hasta que había presupuesto. Se acababa el presupuesto, se acababa la renta*. No senyores, això ja no passa. I jo ja sé que això vosté ja ho sap, però és que a mi m'encanta repetir-ho, què vol que li faça?

Infància i adolescència. Les xifres estan ahí, quasi vint-i-cinc milions per a personal, 82 llocs més de treball que potser..., no espere que... Igual també són per a assessorar-la a vosté, perquè he escoltat hui... Quasi tres milions més per a equipament i reforma dels centres. I multipliquem per set els punts de trobada familiars. Això és una animalada multiplicar per set, una animalada de les bones, senyora Oltra.

I a tot això cal sumar les ajudes a les famílies acollidores, la formació constant per a adoptants i per a famílies acollidores, millores substancials per als extutelats, la seua emancipació, etcètera, etcètera. (*Remors*)

En igualtat per la diversitat, això que sempre a alguns se'ls oblidava. Les transferències corrents augmenten un 124,13%, que es diu prompte, eh?, 124,13%. (*Remors*) I contempla la línia d'escoles de família, programes de promoció de les famílies, nous usos dels temps, coresponsabilitat, un 33% més per a la igualtat del col·lectiu LGTBI, etcètera, etcètera, etcètera.

Mesures que en gran manera vindran a incrementar i a implementar la nova llei de LGTBI que esperem aprovar en estes Corts. En joventut seguim amb les polítiques centrades en el municipi, perquè de joventut no parlen mai, mai de la vida, mai he sentit als grups que fan oposició parlar de joventut. Doncs mire, seguim amb polítiques centrades per al municipi, per això creem una nova línia amb un import de més de dos milions d'euros.

Seguim augmentant recursos per al foment de l'associacionisme i de les entitats juvenils. Per al Consell Valencià de la Joventut que ha duplicat el seu pressupost en els últims 4 anys. ¡Duplicat! I sobretot destaquem el programa Jove Oportunitat que enguany duplica el seu pressupost, passant de 55 a 75 municipis. Alè, jas!

I finalment, arribem als serveis socials generals. Si parlem de diversitat funcional, a més de les novetats que vosté ja ha descrit, és notable també el creixement de l'IVAS per a salut mental, senyor Alberto García. O l'increment de places en centres d'atenció social a persones amb diversitat funcional. La nova línia de finançament a entitats locals per a programes a serveis socials per a atendre a persones amb diversitat funcional, per a entitats locals.

I el capítol VII d'esta secció passa de 4,2 milions d'euros a 12,58 milions. En fi, un pas de gegant en la batalla per la inclusió. Molt, molt, molt lluny de les baralles parlamentàries que tenim en estes Corts quan arriben els pressupostos.

Perquè tota l'aportació d'algun grup polític ací present en matèria de diversitat l'any passat fou una esmena, literal: «Aseos para minusválidos -literal- en la piscina municipal de Alborache.» Això ho he vist jo, senyora Oltra, això ho he vist jo en esta comissió.

Quasi un 39% més per als CEAM, manteniment dels programes de «Major a casa,» «Menjar a casa,» termalisme, increment del cost de plaça residencial de 53 a 60 euros amb la substancial millora del servei que això implica. 1.500 places de residència, a les quals cal sumar les de les entitats locals. 5 milions d'euros per a reformes en centres residencials.

I en resum, la consolidació d'un nou model residencial que res té a veure amb l'anterior modelo Cotino il·legal. Il·legal perquè

el va declarar el TSJ i així ho va declarar. I il·legal perquè ara sabem com se les gastaven els Cotino quan Villarejo els avisava que ací els anaven a investigar per Brugal.

I dependència, mire, jo ahí ja m'he marejat. Jo en xifres tan grans em marege. Així que me'n vaig als objectius principals que descriu el seu pressupost. Resoldre tots els procediments de dependència i abonar la retroactivitat als dependents. No es pot ser més clar i això...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta senyora María Sabina Escrig Monzó)

La senyora vicepresidenta:

Un segonet, un segonet diputada. És que estic sentint molt de murmuri, molt de murmuri i al final molesta. Per favor, si tenen alguna cosa que parlar fora. Moltes gràcies.

Continue.

La senyora Álvaro Cerezo:

Aprofite per a beure aigua. *(Rialles)*

Resoldre tots els procediments de dependència i abonar les *(inintel·ligible)* ... als dependents. No es pot ser més clar. Això és actuar amb valentia i compromís, i vosté sap, senyora Oltra, allò que jo li deia que actuar amb valentia, amb compromís és el millor que li puc li dir d'un pressupost.

I, per últim, en definitiva, amb este pressupost es defén simplement que els serveis socials són la quarta pota de l'estat de benestar amb l'educació, la sanitat i les pensions. Sense eixa quarta pota la cadira tombaria i les persones cauen, i no anem a deixar a ningú més que caiga, és més, hem de recuperar, volem recuperar als que havien caigut durant la gestió anterior.

I per això necessitem d'estos pressupostos: renda d'inclusió; igualtat en la diversitat; xarxa d'agents d'igualtat; nou model residencial; punts de trobada familiars; equips d'intervenció en la infància, en l'adolescència; valoracions; municipalisme; finançament dels equips base; inclusió social, sociolaboral, etcètera, etcètera, etcètera.

Van deixar caure a massa gent en els darrers anys, senyoria, aquells que mai van creure que es podia tindre una quarta pota.

M'agrada, ens agraden a Compromís estos pressupostos de la transformació, així que moltes gràcies i endavant.

La senyora vicepresidenta:

Moltes gràcies, diputada.

I, ara, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Andrés per 8 minuts.

La senyora Andrés Sanchis:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

I moltes gràcies, senyora vicepresidenta, per presentar estos pressupostos de la dignitat de les persones i dels valencians i de les valencianes de la Comunitat Valenciana.

Yo creo que llegamos en unos momentos en los que vimos que en unos cuantos años, sobre todo a partir del año 2012, el estado de bienestar social, especialmente aquí en la Comunidad Valenciana, había tocado fondo, y gracias al esfuerzo reconocido y merecido del gobierno del *botànic* el estado del bienestar en la Comunidad Valenciana ha remontado a pasos agigantados.

Hoy, podemos decir que somos una de las comunidades pioneras en el reconocimiento de ciertos derechos, somos también pioneras en implantar las prestaciones que estaban olvidadas durante muchos años para las personas que verdaderamente lo necesitaban, y luego, también, es de reconocer que el crecimiento económico que se ha producido en la *conselleria* para políticas sociales en estos cuatro años manifiesta claramente cuál es la voluntad del *botànic*. Sin lugar a dudas, se apuesta por las políticas sociales, se apuesta por la igualdad y por la oportunidad de las personas a tener una vida mejor.

Yo creo que eso, en dos años, que el presupuesto de una *conselleria* haya crecido un 40% alcanzando los 1.500 millones de euros es una realidad.

Y, además, dejamos también ya de ver tan próximo esos titulares que veíamos en la prensa: «El País Vasco y la Comunidad Valenciana, lo mejor y lo peor de los servicios sociales.» Hoy, la Comunidad Valenciana ya no tiene ese título, ya estamos acercándonos a los mejores en servicios sociales, y sobre todo hemos atravesado ya con estos presupuestos la barrera de los 300 euros por habitante, que era algo que esperábamos. Estamos lejos todavía de otras comunidades autónomas pero ahí ya estamos, en un puesto que merecen los ciudadanos y las ciudadanas que están en una situación de vulnerabilidad en esta comunidad.

Yo creo que estamos demostrando que este gobierno apuesta por los servicios públicos, apuesta por la municipalización, por acercar esos recursos a las personas, y porque entendemos que esa forma de gestionar los servicios sociales es una manera de ganar en eficiencia, y de ganar en calidad, y se ha demostrado porque en la tramitación del nuevo modelo por ejemplo de la Ley de la dependencia que tantas críticas recibió, ¿se acuerda cuándo se tenía que pasar de los 17 a los doscientos y pico que están ahora valorando?, se ha demostrado que en realidad sí que funciona esa nueva forma de gestionar los servicios sociales y que las personas están recibiendo esas prestaciones antes con ese acortamiento de las listas de espera y también de los plazos de tramitación.

Desde el Grupo Socialista entendemos que todavía queda por hacer, todavía falta seguir invirtiendo en recursos y en

profesionalización para que esos expedientes se tramiten cuanto antes, sobre todo teniendo en cuenta que la prestación se recibe desde el momento en que se hace la solicitud, o sea que no es una cuestión de dinero porque la dotación económica está.

Hay que seguir trabajando en esa vía y hacer los esfuerzos necesarios para que las personas que necesiten una atención de la dependencia la consigan cuanto antes.

Hemos vencido ya esa resistencia con las mejores comunidades autónomas, nos acercamos ya al impacto territorial, también pensamos que con la nueva política de la *conselleria* se conseguirá el objetivo de acercar las zonas rurales al nivel de prestaciones sociales que necesitan y que a lo mejor sí que se consiguen en las poblaciones que tienen más habitantes.

Yo quisiera remarcar algunos de los objetivos muy importantes que vemos en los presupuestos, no solamente esas cifras que ya hemos dicho que están ahí sino uno de los objetivos principales, por ejemplo en el programa 313.10, que vemos que es el de la prevención, la atención y la intervención social tan descuidada en los últimos años por parte de los equipos sociales porque se habían convertido en meros tramitadores administrativos de expedientes.

Esa intervención y esa prevención son las que nos garantizan que después haya otro tipo de recursos que con el tiempo no sean tan necesarios, como por ejemplo esa prevención, esa intervención es tan necesaria en la infancia y en la adolescencia –como ha comentado la señora Meco.

Quisiera, también, mostrar la satisfacción del Grupo Socialista porque con estos presupuestos vamos a consolidar el servicio de ayuda a domicilio municipal, un servicio público tan descuidado en la Comunidad Valenciana; estábamos en una tasa de implantación del 0,16%, los últimos de toda España. Y eso nos va a facilitar que las personas puedan permanecer durante más tiempo acompañadas de su familia y en su entorno y poder garantizar que vamos avanzando, modernizando la atención para lo que es la autonomía personal, que puedan permanecer el mayor tiempo posible en su casa. Nuestra satisfacción porque pensamos que ese objetivo y el apoyo a ese programa es fundamental.

También, quisiéramos destacar en el tema de la dependencia ese impulso, de nuevo, de más de un 44% de incremento con la nueva dotación de plazas tal y como ha explicado la señora vicepresidenta, sin descuidar el tema de la salud mental y de las personas con diversidad funcional; pero también tenemos que tener en cuenta que hay nuevos recursos que se son necesarios para modernizar el sistema residencial, tal y como hemos visto –y ahora que está aquí la alcaldesa de Sant Mateu– en el proyecto que nos ha enseñado y que será una puesta en marcha de lo que entendemos que tiene que ser la atención residencial en la Comunidad Valenciana, sin duda un ejemplo del que copiarán la mayoría de las comunidades autónomas y me atrevo a decir que hasta incluso otros países.

Con respecto a la renta valenciana de inclusión, señora vicepresidenta, alcanzar la cifra de los 100 millones de euros pensamos que pone de manifiesto cuál es la voluntad del *botànic*, en la que creo que hay coincidencia por parte de todos los grupos, también creo que se podrían sumar el

Partido Popular o Ciudadanos. Con una tasa de pobreza en el año 2015 –cuando se llegó– del 30% evidentemente había que buscar una herramienta, un instrumento para garantizar la inserción social y para garantizar que las personas que estaban en una situación de mayor desprotección puedan tener esos mínimos recursos para poder salir adelante.

Por lo tanto, bien hecho también por la *conselleria*, bien hecho por usted, vicepresidenta, el luchar de forma decidida por la pobreza y que este año también se incorporen aquellas personas mayores con pensiones muy bajas que sabemos que es algo que se tenía que bajar. ¡Ojalá! dentro de poco exista suficiente mayoría parlamentario en el estado para que esta prestación pueda ser acogida por el estado, a través del ingreso mínimo vital o de cualquier otro tipo de prestación que pueda ser consensuada por todos los grupos políticos.

Creemos, también, que es muy importante que se haya incorporado equipos específicos de intervención en la infancia y adolescencia, así pasamos ya al programa 313.30, pasando de 4 millones a 7 millones, es decir, estamos otra vez incidiendo en lo que es la prevención, en atajar el problema de raíz, para nosotros fundamental, más allá de que esa nueva línea de los 59 millones de euros dirigidas a entidades sin ánimo de lucro para la gestión de atención social de infancia y adolescencia es imprescindible teniendo en cuenta el incremento de la problemática que se está produciendo, especialmente por la acogida que se está realizando en la Comunidad Valenciana de personas, de personitas que necesitan también que nos ocupemos de ellas. (*Soroll de papers*)

En cuanto a otros programas, quisiera destacar también el importante incremento del 46% en igualdad de género. Fundamental consolidar esa red valenciana de agentes de igualdad y la incorporación también de las promotoras de igualdad. A buen seguro, conseguir que esa brecha que existe entre hombres y mujeres a todos los niveles es una tarea importantísima a la que nos tenemos que dedicar todos, todas las administraciones, desde La Generalitat hasta los ayuntamientos.

Es muy importante también el incremento que se ha producido en la acción concertada de los centros de exclusión social y violencia de género que pasan a 6.600.000 euros, es una cuantía importantísima, y las nuevas líneas para el fomento de la inserción laboral de mujeres, 615.000, pero también los 7 millones para inserción sociolaboral de todas aquellas personas que reciban la renta valenciana de inclusión.

En definitiva, señora vicepresidenta, y por no traspasar demasiado el tiempo, quiero felicitarla por estos presupuestos porque entendemos que atacan todas aquellas cuestiones que estaban pendientes de resolver y dan una nueva mirada a lo que serán los servicios sociales del futuro de la comunidad.

Esperamos la ley de servicios sociales con mucho interés, pensamos que va a ser una nueva ley que va a sentar las bases para esta comunidad y para la política social.

Gracias.

(Ocupa la presidència el president senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Andrés.

I, ara, per a contestar a les qüestions plantejades pels grups parlamentaris, senyora vicepresidenta té vosté 15 minuts.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Moltíssimes gràcies a les seues senyories per les seues intervencions, especialment, òbviament, als tres grups parlamentaris que recolzen al govern i també estos pressupostos, que és molt valuosa esta capacitat de diàleg i que hem donat exemple –crec– a altres territoris de com la pluralitat fa créixer el canvi polític i ens encamina a la transformació de la legislatura botànica que ve.

Gràcies especialment també a la senyora Álvaro i a la senyora Andrés pel seu suport explícit a les línies pressupostàries, i també a la senyora Meco i a la senyora Cabedo que sí que han plantejat algunes qüestions en les que ara entraré.

Començaré, per tant, pel senyor García, a les qüestions que es plantegen, ¿no? Vosté apuntava, senyor García, el tema de, bé, què va a passar si els ingressos no entren, que és una cosa que també s'ha plantejat en altres intervencions. Però, a rengló seguit, vosté ha dit una frase en la que em quede que és, «són previsions sens dubte necessàries, i servicis sens dubte necessaris», vosté ha dit eixa frase.

I em pareix molt important perquè és el que estem intentant des de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, des del govern del botànic, que la gent entenga que la protecció social, que els drets socials són tan importants com dur a un xiquet o a una xiqueta a l'escola, o com que una persona puga anar a un hospital i ser hospitalitzada, i per tant com són drets al nostre entendre inalienables s'han de complir.

Que tenim una bretxa entre les previsions i els ingressos *contantes y sonantes*, això ho sap tot el món, portem tres anys posant 1.325 milions en el pressupost que tots sabem que és una reivindicació d'un sistema de finançament que ens està maltractant. ¡I ho sabem tots! No hem enganyat a ningú. El problema sap quan era, quan es ficaven 600 milions de *venta de patrimonio* ¡sabent que era mentira!, però es posava; no sé quants milions per entrada d'un impost als caixers que sabia que no anava a aprovar-se perquè el Tribunal Constitucional ho tenia pendent de recurs i no n'hi havia competències en esta comunitat per a eixe impost. Així era com es feien els pressupostos abans. ¿Existia eixa bretxa? ¡Clar que existia! Mentre esta comunitat estiga infrafinançada eixa bretxa va a existir.

Però, ¿de què estem parlant? Del que vosté deia, sens dubte necessari, i com és necessari està en el pressupost perquè els drets (*colpejant la trona*) són previs, els drets són previs, i el pressupost ha d'adaptar-se per a garantir eixos drets, que és una cosa que la dreta en este país no ha entés mai. ¿Quantes voltes hem sentit eixa frase de «usted tendrá dependencia si hay disponibilidad presupuestaria»? O, com deia la senyora

Álvaro, «s'ha acabat el pressupost, no n'hi ha renta garantida de ciutadania»; «¡ah!, que vosté no pot menjar, ¡ai!, però el pressupost s'ha acabat.» No, és a l'inrevés, no diu la llei que n'hi ha dret a l'atenció a la dependència, doncs ja està, el dret està per damunt.

¿Per què hem assumit durant tants anys que els drets socials depenen que algú els pose en els pressupostos? Doncs no, els drets socials estan ahí, igual que el dret a l'educació i el dret a la sanitat.

Vosté plantejava la qüestió de l'assistent personal, i jo li ho agraiisc molt perquè sap vosté que nosaltres també volem que eixa figura es promociione, i de fet ja tenim amb el Cermi pactat el que és la instrucció als serveis socials municipals perquè es promociione eixa figura; de fet, va ser en el Decret 62/2017 en el que nosaltres establirem que no feia falta estar treballant o estudiant per a tindre un assistent personal, però la gent no ho demana i ara hem de fer un esforç de promoció.

Vosté també plantejava el tema dels centres de valoració de la discapacitat, i té vosté raó, tenim ahí un embús important, ¿val? No obstant, estem treballant, en què? Que hi haja una homologació automàtica al 33% de les previsions de l'INSS. Quan l'INSS diu, «aquí n'hi ha una discapacitat», automàticament que això se traduísca sense necessitat de fer la valoració; això mos alleugeraria molts expedients, com passa en altres comunitats autònomes. O, per exemple, estem... Davant de la dificultat que tenim per a cobrir les places de personal sanitari, de metges i metgesses, el que estem és intentant que els centres de salut facen eixa faena de valoració per a agilitzar els expedients del que és la valoració de la discapacitat.

Quant al que vosté pregunta sobre l'augment en el capítol I, és precisament per a reforçar eixos centres de valoració de la discapacitat, els sis equips que ja està demanant el personal i que s'està incorporant, eixos sis equips de reforç en València, Alacant i Castelló i, també, òbviament, n'hi ha un reforç en el que és la gestió de dependència però, sobretot, este capítol I ha de vore amb les places que estem reforçant en els centres, en residències, etcètera, per a millorar les ràtios. A això se deu eixe increment.

Les pensions no contributives sap vosté que a partir del 23 d'abril de l'any que ve entra en vigor la segona fase de la Llei de renda valenciana d'inclusió, que és la complementària de prestacions, fins al màxim legal que ens permet la llei perquè el Govern d'Espanya no lleve eixa pensió no contributiva, i això entrarà en vigor el 23 d'abril.

I en el tema de l'atenció primerenca, dir-li que des de 2015 fins ara hem augmentat 1.000 places, 1.000 places en atenció primerenca, en tres anys i mig.

I quant als joves extutelats de La Generalitat, sàpiga vosté que tenen accés prioritari a la renda valenciana d'inclusió, encara que visquen en família. I això la llei ho preveu, val?

Senyor Woodward, les mateixes consideracions que li he fet al senyor García quant al que són els ingressos. En tot cas, jo entenc que vosté també entén que estos són drets necessaris de garantir perquè a mi me sobta que..., clar, vostés plantegen, «no tindrà vosté prou ingressos», i després diu, «però encara li

falta fer açò». I, aleshores, bé, centrem-mos en el que mos falta per fer. I té vosté raó, clar que queda molt per fer!

En un moment donat de la seua intervenció ha dit, «vaig a glossar-li els incompliments de la part social que vostés tenen». No me'ls ha glossat més enllà... (*Remors*) Ah, els ingressos, val, se referia vosté al que ve dels pressupostos generals o del sistema de finançament. Bé, doncs, si no arriben, haurem de fer que arriben. Haurem de fer que arriben perquè... Però és com tot, vull dir, i per a pagar l'escola? Mos plantejaríem traure els xiquets de l'escola? Per què mos plantejem tindre els dependents en un llista i no atendre'ls? (*Remors*) No, no, no, no dic que vosté ho haja dit. Ho dic com a imaginari col·lectiu, sap? Perquè a vegades els imaginaris *neocon*, els imaginaris neoliberals el que estan plantejant és això. Doncs no n'hi ha dret si no n'hi ha diners. Doncs, no, s'han de buscar els diners.

No és de veres que hàgem pujat els impostos a ningú, eh? Bé, sí, a cinquanta mil persones en la Comunitat Valenciana. (*Remors*) No, però això anava per una altra intervenció. Vaig aprofitant... Com he parlat de dogma neoliberal i *neocon* me n'he anat a l'altra part de la taula. (*Un diputat parla amb el micròfon desconnectat*) No, no, no, no li estava atribuint..., anava ara a dir que era una de les qüestions que han eixit en el debat, òbviament en la part més a la dreta de vosté, o no sé, o..., xe, depén d'on se mire, depén d'on se mire.

Vorà, hem pujat els impostos a cinquanta mil persones que són les més riques de la Comunitat Valenciana; hem baixat els impostos a un milió i mig de persones que són les que menys possibilitats tenen en la Comunitat Valenciana. Per tant, imaginem vostés, hem baixat els impostos a 1.450.000 persones, que no està malament. El que passa és que sí que els els hem pujat a aquells que poden pagar més, no?

Gràcies per reconèixer els avanços que s'han fet en política social. Vosté ha anomenat que la llista d'espera està pujant un poquet en dependència. Jo li explique: ho vaig dir i ho he dit ací alguna volta. Quan jo vaig explicar allò del tap i el got d'aigua, no?, que se buida i se va..., fins que pugam tirar del tot el tap, jo vaig advertir que en un moment les llistes pujarien, que és el que està passant ara. Estan pujant cent, cent i tants al mes. Per què? Perquè l'entrada del sistema que ja funciona d'eixes més de cinc-centes persones ja preparades per a valorar i que estan valorant en els municipis, el que fa és que el sistema des de baix ja estiga funcionant més ràpid. I, ara, el que estem fent és reforçar la part final, i això també té la previsió en el pressupost, perquè els PIA, que és la part final del procés, vagen anant més ràpid. Perquè el que és la valoració, ja el sistema està funcionant.

Per tant, encara poden haver-hi alguns mesos en què puge mínimament eixa llista d'espera, clar, en un temps mitjà d'espera que no té res a vore amb abans. Per això, quan vosté parlava de xifres de dependència, fixe's que la dependència en els anys... Li vaig a fer el recorregut històric... 2014, la dependència eren 132 milions executats, a desembre de 2014; desembre de 2016..., i açò li val també a vosté, senyora Catalá, pel tema de les execucions que vosté parlava. En l'any 2016, 258,8 milions, desembre. Desembre de 2017, 245,8 milions. I vosté dirà, «és menys que en el 2016». Sí, perquè en el 2016 pagàrem tota la retroactivitat que estos senyors havien deixat pendent fins a 2019. O siga, ací n'hi havia persones que havien estat sis anys, set anys, podrint-se

en una llista d'espera; quan entraven en el sistema els dien, «i ara, lo que te debo...», perquè vosté sap que si passen els sis mesos s'ha de pagar des del dia de la sol·licitud, perquè s'incorre en responsabilitat patrimonial, «ahora te vas a esperar cuatro años más o cinc fins que te pague». I el 31 de març de 2016, el govern del botànic, pagà tot el deute de retroactivitat pendent. Això explica per què en desembre de 2016 n'hi ha més execució que en el 2017.

I ara, desembre de 2017, 245 milions; octubre del 2018, 231 milions, i ja hem demanat ampliació perquè és crèdit ampliable.

Per què, a més, ara, podem atendre més gent amb menys diners? Pel mateix que li estic diguent. Perquè com no paguem tanta retroactivitat perquè el temps mitjà d'espera ara està en un any i un poquet, quan estava en quatre anys i mig, tota eixa retroactivitat ens permet atendre més persones. Què estem fent ara? Atendre més persones amb menys diners, encara que la partida ha d'anar pujant, perquè al ritme que estem introduint les persones en el sistema, eixa partida és sostinguda, i donat l'envelliment poblacional, etcètera, ha d'estar sostinguda en el temps.

En tot cas, estes són les xifres d'execució. I si en volen altres d'execució que també han parlat d'execució, miren, en infància, que se deia l'execució: desembre de 2014, 94 milions; desembre de 2017, 108.

Inclusió social: desembre de 2004, inclusió social..., sí, sí, no, li estic parlant a tot el món, no només li estic parlant a vosté, no patisca, no patisca. Execucions, desembre de 2014, inclusió social, any terrible de crisi, 9 milions d'euros, govern del Partit Popular. Inclusió social, desembre de 2017, 86 milions d'euros. Estes són les diferències. Mosatros, clar que executem més que vostés, i millor. I me referisc ara a vostés, els senyors del Partit Popular.

Jo no pense ací com el meu grup. El meu grup, l'opinió l'expressa perfectament la senyora Álvaro. Jo estic ací en representació del govern i, en tot cas, crec que he respost més o menys... Ah, i quant a la pregunta parlamentària, si vosté veu l'inici de la resposta, el que diu és, «les previsions inicials d'esta conselleria és pressupostar 120 milions». Eixes eren les previsions inicials. Expectatives, vosté ha parlat d'expectatives, i realitat fan que, al final, el projecte té 100 milions perquè hem de... (*Remors*) Sí, però el 31 d'octubre...

El senyor president:

Senyories, per favor...

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...el 31 d'octubre, doncs... En qualsevol cas, vosté sap que és un crèdit ampliable; si passem els 100 milions, s'ampliarà el crèdit.

Quant a... Senyora Catalá, ja he contestat algunes coses d'execució, del tema dels ingressos. La veritat és que... Sí, el que li he contestat també al senyor Woodward i al senyor

García quant als ingressos que vosté plantejava, no?, dels desplaçats, concessions, els 1.325. Jo ja he explicat el concepte d'açò. Jo crec que ja queda respost.

En tot cas, és vosté molt previsible, no?, perquè ha fet la mateixa intervenció que l'any passat. Jo, la veritat és que la seguisc sobreestimant, ho preferisc, preferisc sobreestimar-la perquè vosté ha fet fins i tot... Bé, me tira en cara fins i tot el salari. Bé, jo cobre per treballar, no?, com tot el món més o menys cobra per treballar.

Que vosté parle de crueltat sí que a mi me sembla... Vostés?! Vostés, que les plataformes de dependència li van dirigir una nota a vosté diguent que per l'amor de Déu feren el favor de callar-se per a sempre en el tema de dependència? Que el PP havia fet un dany grandíssim en dependència i els van dir, «callen, callen para siempre»! Que vosté parle ací de crueltat o de qüestions fictícies quan se referix a la vida de la gent! Vosté sap el que són eixes 54.000 persones? Vostés tenien 46.000 persones podrint-se en la llista d'espera. En la llista d'espera que se coneixia, més tot el que mos trobarem en els calaixos! Això sí que mos ho trobarem en els calaixos! Expedients sencers, caixes senceres que no estaven comptabilitzades en eixos 46.000, perquè deixaren vostés prou pitjor de 46.000 persones. Ara eixes 54.000 persones estan dintre del sistema, més del que vostés deixaren! Això és fictici, senyora Catalá? No és fictici. Això no és fictici, això és la vida de la gent real! La mísera vida a la qual vostés els condemnaren i que ara la tenen un poquet millor! No és fictici, senyora Catalá, és la vida de la gent.

Quan vosté me parla de la 409, la 409, sap vosté el que és? Bàsicament sentències, sentències, del seu govern, perquè vostés es dedicaven a fer negocis amb la gent més vulnerable i ara bé el tribunal i diu, «señora vicepresidenta, pague los desaguizados del Partido Popular». I, això, fins que s'aprova passa a la 409. Per què 30 milions? Perquè han deixat vostés un desastre?! I les sentències dels copagaments injustos confiscatoris que vostés aprovaren en el seu dia, ara mos toca pagar-los a mosatros. I està molt bé. Si està molt bé que repararem el dany que vostés varen fer! Per això la legislatura que ve serà molt més bonica! Perquè ja n'hi haurà molt menys del dany que vostés feren. Però gran part d'esta legislatura l'hem dedicat a reparar el dany tremend que vostés feren. I això és una de les explicacions de la 409, precisament eixa, les sentències que hem de pagar perquè condemnem la labor de govern del qual vosté formava part, d'eixe govern que vosté formava part.

I no me vull deixar la senyora Meco perquè me pareixeria injust deixar-mos les intervencions precisament més constructives. Un minutet. En tot cas, com n'hi ha un segon torn, el que me deixe... Senyora Meco, vosté sap que jo coincidisc amb vosté en el tema que en l'àmbit d'infància els centres deurien ser públics. De fet, la llei d'infància consagra, que no està pintat, eh?, està escrit i calculat, consagra que el sistema, sobretot el socioeducatiu, de xiquets i xiquetes en conflicte amb la llei, siguen públics. A mi me pareix fonamental, és per on hem de començar.

Però sí que és cert que jo espere que en eixe pacte que n'hi ha hagut també de cara als pressupostos generals de l'estat i que segur que..., que també inclou modificacions normatives que mos lleven eixa llosa de la llei d'estabilitat i de les taxes de reposició, eixe dogma neoliberal de no poder contractar, no poder gastar capítol I, veritat?, que és el que mos paralitza no

haver avançat més en les desprivatitzacions, senyora Meco. I jo coincidisc amb vosté completament i el meu equip també.

En tot cas, dir-li que la llei d'infància planteja els centres socioeducatius i, en el 2019 ja està previst també en este pressupost que el que són les valoracions d'adopcions se facen per equips públics. Això ja està contemplat. Formació, etcètera, doncs anirà un poquet més tard.

De les qüestions aixina més..., jo crec que més concretes que m'ha plantejat. En tot cas, després tenim un altre torn.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

Per a rèplica? Doncs, senyor Alberto García, per un temps màxim de tres minuts, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Gràcies, president.

Bé, jo entenc que no cabia altra consideració que vosté entenguera que a mi tot açò em preocupe. La meua humil trajectòria ha segut de preocupació total. Jo sóc de les persones que solc acudir a la torre 3 de tant en tant a preguntar, i me consta en el capítol I, m'alegro que això siga aixina i espero que això se trasllade de veritat, en vore com poques persones han d'atendre retroactivitat, com quatre, cinc treballadors han d'atendre els serveis dels municipis que van plantejant algunes qüestions... Bé, això, espero que eixe capítol I siga així i que això se trasllade en eixe desembós ja que fa falta en el tema del certificat de discapacitat que, ja dic, estem parlant de tretze mesos, és una barbaritat i que, bé, el tema de dependència pugja ja fer-se en el termini que pertoca.

En el tema dels menors vosté me diu..., en el tema d'atenció primerenca m'està plantejant que, bé, que des de l'any 2015 han fet 1.500 places, 1.000 places, perdó. Però jo li plantejo què anem a fer amb eixos 800 xiquets que estan en llista d'espera i que tots sabem que de zero a sis mesos és fonamental el treball amb ells que tenen una discapacitat de visió. I és el que em preocupa.

I entenc que, bé, és sensat, (*inintel·ligible*) ... que jo li pugja parlar d'envelliment actiu i n'hi ha un pla ahí que tampoc jo no veig enlloc i no sé quan això podrà ser efectiu, o que li pugja plantejar també què passa en els interessos que han hagut de pagar les entitats en el tema del concert de discapacitat, que van haver d'acudir a l'IVF i que jo crec que no seria just que estes persones, per uns incompliments de l'administració, hagueren de pagar els interessos, perquè no estan en disposició de pagar interessos i això per a ells és una càrrega.

I res més. I simplement dir que lamento molt que la pròxima legislatura serà tan bonica... xe, perquè no estarem per a vore-ho, però bé, espero que disfruteu.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Ara, per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, senyor Woodward, per un temps màxim de cinc minuts té la paraula.

El senyor Woodward Poch:

Muchas gracias.

Muchas gracias, vicepresidenta, por la contestación.

Primero de todo, me gustaría decirles a mis compañeras de la bancada aquí a la derecha –aunque no es mi derecha– que, antes de emitir juicios de mi partido en el sentido de la renta valenciana por ejemplo, que se acuerden que nosotros aprobamos la renta valenciana. *(Veus)* Sí, sí, las dos.

Entonces, no es que nosotros estemos en contra y creo que la vicepresidenta sabe el apoyo que tiene en nuestras partidas.

Yo solo he tenido..., le he expuesto cifras objetivas, no he querido ir más allá. Yo no he preparado los presupuestos. Son ustedes los que han hecho sus presupuestos.

Por ejemplo, en el tema de dependencia, vuelvo a sacarlo, yo no soy el que ha puesto aquí 179 millones que van a venir del Gobierno de España. Han sido ustedes.

Han incrementado la partida 358 millones. Si yo no la pongo en duda, pero el problema es que unos presupuestos que está usted diciendo que va a recibir un dinero... Si estuvieran garantizados, ojalá. *(Intel·ligible)* ... habrá que buscarlos. Pues habrá que buscarlos. El señor..., como ya le he dicho, el mago Soler, pues tendremos que ver de dónde los saca. Pero esta necesidad estaba también el año anterior y no lo reflejaron.

Y yo lo único que le he reflejado es que habían presupuestado 162 millones a recibir del Gobierno de España y este año presupuestan 430, y el año pasado también los necesitaban.

Indicadores. En los indicadores de dependencia aparece en el 2017 incorporaciones de 15.000 nuevos dependientes, con un gasto de 240.000, que lo ha ajustado ya a la realidad; en el 2018 son 10.000, 247, y en el 2019 nos vamos a 358.000 con 11.000 incorporaciones, y todos sabemos que es imposible esas incorporaciones. Pero ahí un mix de dinero del año pasado a este que no sé cómo se refleja. Sí que se refleja por la cantidad de dependientes aun en la lista de espera.

Yo no le hubiera dicho nada si eran 100 dependientes por mes. Pero en los últimos cuatro meses: el primer mes, en junio, fueron 250 más en la lista de espera y en julio, 200. Perfecto. Pero en agosto fueron 1.600 y en septiembre, 1.300 de más en la lista de espera de dependencia.

Luego, el tema de plazas de funcionarios, cubrir el 100% en los centros o residencias, me gustaría que me lo explicara y ya le digo que no es esto arte de magia para poder cubrir unos presupuestos. Yo no les he preparado, sino yo estoy sacando datos objetivos, muy que le pese a compañera

Mónica de Compromís, son lo que ustedes han reflejado en el presupuesto. Yo no los he reflejado.

Y luego, por último, me gustaría..., me ha gustado lo del tema de nuevas incorporaciones... –bueno, aun me quedan dos minutos– nuevas incorporaciones de edificaciones de nuevos centros. A mí me gustaría que me dijera cuál es su solución–, la de su *conselleria* –no la suya, obviamente, si ocurre un problema menor, como el del centro de día de la Xara en Denia, con 40 usuarios, que tenía que estar en marcha el 1 de enero y, a fecha de hoy, sigue sin estar en marcha. ¿Qué ocurriría con las siguientes, digamos, inversiones que tiene que hacer con los nuevos centros?

Porque realmente... la respuesta de que es un lote de mobiliario el que no se ha podido ejecutar... Que sea un lote de mobiliario que no pueda estar el centro en marcha, pues imagínese un centro de 40 usuarios, con todo lo que en teoría ha anunciado hoy, si esos problemas menores van a hacer que no tengamos centros en marcha. Y no es una cuestión esta de presupuesto, porque está ya para poderlo utilizar.

Luego, sí que es verdad que me gustaría... solo volverle a decir que no es una cuestión de no creerme yo sus presupuestos o no. Es lo que viene reflejado junto con esos presupuestos para poderlos conseguir.

Y sí que es verdad que si han estado tres años intentando recuperar, digamos, esa reputación de la Comunidad Valenciana de las instituciones, pues con todos los respetos, estos presupuestos inviables a todas por todas... Ojalá el señor Sánchez nos hubiera dicho: «Aquí los tienen, los 2.000 millones que les he prometido. Haré todo lo humanamente posible». Pero usted no me puede decir: «Es que un derecho social se tiene que cumplir». Claro que se tiene que cumplir, pero si no tenemos el dinero, ¿a quién se lo va a quitar? ¿A otro? Pues el señor Soler esta tarde que nos diga: «No se preocupe que de los servicios sociales no vamos a tocar nada y les vamos a tener..., o les vamos a dar todo el presupuesto que tiene», que 1.500 millones... bienvenidos sean. Claro, pero el problema es que hay que poderlos pagar, con todos los respetos.

Gracias.

El senyor president:

Molt bé, senyor Woodward.

Continuem la intervenció. En este cas, la senyora... *(Veus)* No, no, no... *(Veus)* Sí, clar. Anem a suspendre la comissió un minut i la reprendrem de seguida.

(Es suspén la reunió durant uns minuts)

El senyor president:

Senyories, reprenem la sessió i ho fem amb la rèplica per part del Grup Parlamentari Podemos-Podem i que començarà la senyora Fabiola Meco, per un temps màxim de cinc minuts.

La senyora Meco Tébar:

Moltes gràcies, president.

Señora *consellera*, usted sabe, como sé yo, como sabe cualquiera, que cualquier ejercicio intelectual que se precie requiere comparar. Es un ejercicio absolutamente indispensable.

Si no comparamos, ¿cómo vamos a saber que estamos infra-financiados y cuánto lo estamos? Si no comparamos, ¿cómo hacemos para saber quién promete –como ciudadanía le hablo– y quién cumple cuando tiene la oportunidad, es decir, cuando gobierna?

Si no comparamos, ¿cómo sabemos de dónde se viene y adónde se va? ¿Cuál es el modelo? Si el modelo es el negocio o el modelo es la apuesta por los servicios públicos, de calidad y dignos.

Si no comparamos, ¿cómo vamos a saber si somos hoy vagón, o no, de cola en servicios sociales?

Yo estoy segura que a usted le preocupa que se compare. Pero sobre todo lo que estoy segura que no le preocupa es que se le aplauda cuando entra a esta cámara porque sí o que le espere el coche oficial para ir (*inintel·ligible*) ... o que no le falten los bombones cuando usted se sienta a comer. Estoy segura de que a usted no le preocupa eso.

Estoy segura de que a usted le preocupa, como le preocupa a la ciudadanía, que aquí en esta cámara haya diputados y diputadas rigurosos, rigurosas, con el pasado y con el presente. Y, sobre todo, rigurosos con el futuro, con el que estamos entre todos y todas construyendo.

Porque comparar es absolutamente necesario y absolutamente vital. Yo, por lo menos, cuando me siento a afrontar cualquier cuestión legislativa, presupuestaria o la que sea, comparo. Es un ejercicio muy recomendable, que para quien no lo haga le recomiendo, porque se aprende, y tanto. Y sobre todo se sabe los errores que no se han de repetir.

Yo estoy segura que usted quiere también diputados y diputadas que, de manera rigurosa, se sienten delante de usted y le apunten vías, le expresen dudas legítimas o, incluso, le reprobren cuestiones que a lo mejor no se han hecho bien y se podían haber hecho mejor.

Yo quisiera..., después de este ejercicio comparativo, me gustaría que usted tuviera también en cuenta a los menores en conflicto con la ley, que me responda a lo de las ratios de los centros –se lo pido–: ¿cuándo van a estar de verdad implementadas? Y, ¿a qué se va a aplicar ese presupuesto también?

Y me gustaría también saber... Perdón, que se me ha olvidado una cosa que creo que es importante apuntar. ¿Por qué hay que comparar? Porque cuando se habla también de ingresos y se pone el dedo en esa llaga de los ingresos, se olvida también que hay determinados partidos, en este caso como el Partido Popular y Ciudadanos, que tienen una tecla que pulsar que puede estar dándole ingresos a esta *comunitat* también, y eso también es importante compararlo para saber dónde se está.

Le digo que me gustaría que los menores en conflicto con la ley, usted de verdad lo tomara en serio, porque la prevención está ahí, con esos menores también hay que trabajar en los centros, con formación específica para profesionales y no solo en las instalaciones que sean públicas, en la gestión que sea pública, que también.

Yo no voy a perderme la próxima legislatura, porque yo apoyaré el cambio desde la calle. Porque desde la calle también se impulsan los cambios que desde el gobierno se implementan. Así que espero encontrarme ahí con el señor García y con tanta otra gente.

Muchas gracias.

El senyor president:

Senyora Cabedo, per a continuar la intervenció del Grup Parlamentari Podemós-Podem.

La senyora Cabedo Laborda:

Simplement volia fer-li unes preguntes molt concretes a la senyora Oltra.

La primera és perquè per a nosaltres, en el nostre acord pressupostari de Podem amb el Consell, ha sigut fonamental ficar més diners per a poder tramitar els expedients de dependència. Aleshores, jo li voldria preguntar: ¿vostè creu que amb este increment de 2,5 milions serà suficient perquè vostés puguen tramitar amb normalitat? ¿O inclús s'hauran de ficar més esforços en els pròxims pressupostos?, especialment tenint en compte que vostè ha indicat que la ciutadania comença a confiar en les institucions i, per tant, han triplicat les sol·licituds. ¿Ho veu suficient per a una tramitació normal? ¿O encara haurem de ficar més esforços?

I la segona pregunta és sobre la finalització dels contractes de centres de gestió privada. Me referisc als centres de dia per a majors, a les residències, als centres específics de malalts mentals i als centres de rehabilitació i d'inserció sociolaboral, concretament a aquells als quals se'ls acabe la concessió per a estar gestionats de forma privada. Si vostè ens podria dir si eixos, als que se'ls acabe la concessió per a gestionar-los de forma privada, si van a estar tots integrats en una gestió pública amb diferents fórmules, però si podem afirmar això, quin tant per cent, per tant, serien dels que tenim. I sobretot si començaran a fer-lo a principis d'any, és a dir, si ja en el 2019 podem dir que canviem a eixe model que teníem anteriorment.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Cabedo.

Per part del Grup Parlamentari Popular, per un temps màxim de cinc minuts, senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Bueno, voy a hacer un ejercicio de esos intelectuales, de comparar, al que me ha inspirado la señora Meco. ¿Vale? Claro, voy a comparar. Es decir, yo, es evidente, la señora Oltra dice «es que su intervención es previsible». ¿Claro que es previsible, señora Oltra! Si es que, claro, se contraponen dos modelos absolutamente diferentes. Y eso usted lo dice, lo digo yo, usted tiene sus razones y yo tengo las mías. Es decir, yo he sido miembro de un gobierno que prefería presupuestar pues lo que razonablemente entendía que podía ingresar a presupuestar 1.500 millones de euros de más, y en total 2.200 millones de euros que, por justo que sea, que no se lo voy a reprochar, no se lo voy a contradecir, hay muy pocas probabilidades de que lleguen. Y el problema de que haya muy pocas probabilidades de que lleguen es las expectativas que frustramos. ¿De acuerdo? Porque derechos hay, pero algo muy importante, y es si existe el derecho, pero no hay mecanismo de pago, no hay soporte financiero de esos derechos, qué hacemos con las personas, señora Oltra, qué hacemos. Esa es la pregunta que yo le hago.

Porque, claro, usted me ha hablado de una cuestión clara. Y yo le digo por qué está el presupuesto a 30 de septiembre en infancia al 52,14% ejecutado solo. Por qué el de inclusión al 37,18. Por qué el de igualdad al 41,23. Por qué. Pues por lo que yo le digo, porque resulta que no tienen ustedes los ingresos suficientes que avalan ese incremento presupuestario que ustedes hacen. Y es un ejercicio de ilusionismo político, ilusionismo económico que lleva expectativas que se ven frustradas por parte de los ciudadanos.

Y mire, voy a seguir comparando. ¿Vale? Sigo comparando. Porque evidentemente, claro, aquí usted viene, pero todo el mundo tenemos un pasado. Yo he sido *consellera*, pero usted ha sido oposición, y ese es el problema, que usted se subía a la tribuna diciendo que *nosaltres érem els voltors que estàvem esperant que la gent morira per donar-li la dependència*, y resulta que a usted se le mueren también dependientes sin recibir la dependencia. Y es un problema también ser la misma persona que decía que se obraba el milagro cuando se revaloraba a las personas a la baja en la dependencia y usted también lo hace.

Resulta que es un problema venir aquí a intentar vender un presupuesto de 2.222 millones de euros cuando se es la misma persona que en el año 2015, la misma persona, interpuso la denuncia por prevaricación ante el juzgado de lo civil y de lo penal del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana por inflar ingresos. Y es usted la misma persona que hoy viene a decir que esos 2.222 millones de euros, que es hinchar ingresos, se tienen que poner.

El problema, señora Oltra, es su pasado, es lo que usted ha dicho en esta santa casa. Por eso yo soy previsible. ¡Claro que soy previsible! Pero si sabe lo que le voy a decir, que es lo que usted decía en el año 2015, y ese es el problema.

Y voy a seguir. Porque claro ustedes entran ya en barrena cuando empiezan a hablar de ejemplos del año 2015 –estoy escuchando a la señora, bueno, una compañera hablar de una movida de eBay de un euro que ya, en fin, en tertulias a la radio, que ya me da vueltas la cabeza escuchando la *fake news*

de esta señora-. Pero es que además usted viene aquí y dice: no, es que ustedes ponían impuestos sobre depósitos bancarios. Claro, y usted también, usted este año, ustedes han puesto quince millones de euros en impuestos sobre depósitos bancarios también. ¡Fíjese!

Y, mire, le voy a poner datos de ejecución. En el año 2015 nosotros pusimos 28,9. ¿Sabe cuántos se recaudaron? 41. Pero le voy a decir más. Usted dice: es que ustedes ponían ingresos y luego no se cumplían. ¿Sí? Mire, le voy a contar. En el año 2015 pusimos 17,1 millones de euros en ingresos. ¿Sabe cuánto se recaudaron? 19,2. Y esa es la realidad del año 2015, porque ese era un presupuesto hecho de forma real, que usted denunció porque hinchaba ingresos. ¡Fíjese! La realidad.

Pero éste sí que hincha ingresos, señora Oltra, éste sí que incrementa los ingresos de forma absolutamente desproporcionada y no avalada con nada, sin base legal, sin ninguna base legal, ninguna. Es que no hay base legal para esto. Usted sabrá, ¿vale? Esa es la comparación que yo hago.

Sigo comparando. Claro, aquí han venido ustedes al renacer y resulta que se encontraron un índice de pobreza del 30%, y resulta que hace un mes nos aparece un índice de pobreza severa del 30%, del 31%, que somos la segunda comunidad por la cola en índice de pobreza severa. ¿No lo leyó usted? ¿No lo leyó usted como yo? ¡Claro! Claro que lo leyó como yo.

Resulta que usted dice que con este ingreso de 300 millones de euros a la dependencia que no llegarán va a poder incorporar al sistema 24.000 personas. Pero es que la verdad es que tiene 14.969 personas pendientes de valorar y 10.505 personas con derecho a prestación que no cobran. ¿Son esas 24.000 personas las que usted pretende incorporar al sistema de la dependencia, con los 300 millones que no van a llegar? Pero si es que es inviable, señora Oltra, es inviable.

Además, mire, usted dice: no, la 409. Son sentencias. ¿Me lo puede desglosar? ¿Me lo puede desglosar? ¿Me puede decir de la 409, de los 37 millones, qué son sentencias y qué es lo demás? Desglósemelo, desglósemelo, vale. Y de paso me dice usted, me justifica el incremento de personal del Ivass. ¿Ha dimitido hoy alguien por la RPT del Ivass? ¿Ha dimitido algún funcionario más por esa RPT que usted pretende llevar adelante? ¿Y qué pasará si esa RPT resulta que no sale adelante porque no es legal? Claro, qué va a pasar, señora Oltra. Porque aquí es muy bonito hacer cosas. Y usted dice: usted es previsible. Que ahora no soy previsible. Porque sabe la diferencia de la comparación ésta que hace la señora Meco, que yo intento ser seria y que yo puedo soñar muchas cosas, y usted seguro que las sueña, vale, pero me siento responsable de lo que la gente piensa de este parlamento y de los políticos valencianos. Si usted hace este ejercicio de ilusionismo político y económico resulta que generará expectativas que no van a ser frustradas.

E insisto, señora Oltra, claro que soy previsible. Su problema, señora Oltra, es su pasado, señora Oltra. Ese es su problema.

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyora Catalá.

Per part del Grup Parlamentari Compromís, senyora Álvaro, té vosté la paraula per un temps màxim de *(inoible)* ...

La senyora Álvaro Cerezo:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Com m'agrada això que, si no vénen els ingressos, farem que vinguen. Com m'agrada això! Ja sap vosté que ahí pot comptar amb mi. No, no cal que diga que pot comptar amb mi, diga data i hora que em tindrà a mi i a tot el Grup Parlamentari Compromís.

Perquè és que no s'ha fet una altra cosa durant esta legislatura que gestionar i reivindicar. I, per sort, pel treball i per mèrit i capacitat amb molt més èxit que qualsevol altre govern valencià anterior.

Estarà, ja ho ha vist, senyora consellera, ja ho ha vist, no hi ha pegues al pressupost, *pues nos vamos a los ingresos*. I si tampoc hi ha raó per a justificar els ingressos, ens anem als jutjats, mon anem als jutjats, com ja anunciava el Grup Parlamentari Popular, perquè intentarem guanyar en els jutjats el que no vam guanyar a les urnes. Ja ha vist vosté quin és eixe procediment.

Però jo he demanat esta rèplica per a fer-li a vosté una pregunta, senyora presidenta. Vosté ha esmentat com se quadrava anteriorment el pressupost de La Generalitat, i voldria saber si en la seua memòria, memòria i passat, del que vosté pot estar ben orgullosa, Compromís ho estem, senyora vicepresidenta, si s'enrecorda d'una pla d'optimització del patrimoni. S'enrecorda? Doncs, per als que no estaven en l'anterior legislatura, jo els avance que el Pla d'optimització del patrimoni consistia, *nada más y nada menos*, que en la venda i subhasta dels immobles de La Generalitat. El senyor Bellver també s'enrecordarà. Ho venien tot, senyora consellera, tot, li venien Valeriola, venien la Cigonya, venien el Servef, i fins i tot recorde que venien el Palau de La Generalitat.

I volia fer-li memòria, senyora Oltra, d'una notícia que no és de *El mundo today*, ja li agradaria a la senyora Catalá, ja li agradaria, sinó de *El País*, i com no poden veure-ho tots ho llegiré: «Se vende Generalitat Valenciana por un euro, en buen estado, urge vender». El portal de subastas eBay publicó un anuncio de un usuario que se hace llamar Alberto Fabra: «Nos quedan cuatro días en el cargo, ya hemos empezado a subastarlo todo». I després també tenim una altra notícia, esta del *Levante*, també *El mundo today*, que li agrada a la senyora Catalá, la senyora Catalá jo crec que en premsa no està molt ficada, jo crec que la senyora Catalá desconfia prou...

El senyor president:

Jo el que crec, senyora, vaig a parar el temps...

La senyora Álvaro Cerezo:

Jo estic en una pregunta.

El senyor president:

Li he parat el temps. El que crec és que si, *vamos*, anem a entrar en una fase d'apertura de rèpliques...

La senyora Álvaro Cerezo:

No, no, si estic fent una pregunta. Estic fent una pregunta.

El senyor president:

Jo simplement ho avise, jo no tinc ningun inconvenient en que esta comissió de prolongue tot el que vostés entenguen. Pero, vaja, vull que ho tinguen en compte.

La senyora Álvaro Cerezo:

Aleshores, «Fabra cuadra las cuentas con mil millones extras sin el aval de Montoro». I aleshores, senyora Oltra, jo li pregunte: quin pressupost considera vosté més just. Aquell que aposta per reivindicar la dependència, que és d'ell, que ens deu en dependència? O aquell que subhasta el patrimoni de tots els valencians i les valencianes i el deixava en porreta?

Per sort, també ens deia l'usuari Alberto Fabra en la notícia de *El País*: «Nos quedan cuatro días en el cargo». I afortunadament, segons Bonig, tardaran almenys vuit anys més en governar.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies.

Sí, senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Por alusiones. *(Remors)*

El senyor president:

Vamos a ver *(veus)* ...

La senyora Álvaro Cerezo:

No t'ha dit *(inintel·ligible)*, no t'ha dit res, María José. No podem anar aixina per la vida.

El senyor president:

Sí, senyora Catalá, per a què demana la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Per al·lusions.

El senyor president:

Per al·lusions. Pues és que, és que, clar, però si és que este és el problema. Y lo he anunciado el viernes, lo anuncié ayer y lo he dicho hoy.

La senyora Álvaro Cerezo:

Senyor Bellver, això passa en totes les comissions?

El senyor president:

Clar, sí, clar que passa en les comissions.

La senyora Álvaro Cerezo:

Com ha de passar en totes les comissions?

El senyor president:

Passa en les comissions i quan un grup parlamentari demana poder fer una intervenció per al·lusions, pues jo li l'he de concedir i vostè podrà replicar o contrareplicar. Però és que açò és aixina i ho saben. I a pesar de saber-ho, *pues* vostés no ho volen fer, *pues* estan en el seu dret, que per això està arrellegat en el Reglament.

Sí, senyora Catalá, per un temps màxim d'un minut i mig, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, señora Álvaro, yo, claro, és a dir, si vosté intenta justificar la venda d'immobles. Evidentment que se venien immobles. Vostés s'han trobat a una ciutat administrativa, el 9 d'Octubre, val?, que ha concentrat gran part de la infraestructura administrativa de la Generalitat valenciana i que comportava que alguns edificis evidentment eixiren a la venda, i eixe any 2015. No sé si vosté s'enrecorda o no? Val?

Segon punt. Que *El País* se faça eco d'una notícia... Bé, d'este tema no li vaig a contestar, perquè jo crec que...

La senyora Álvaro Cerezo:

Aleshores per a què demana al·lusions, María José?

La senyora Catalá Verdet:

No li vaig a contestar.

La senyora Álvaro Cerezo:

Amb tot el respecte del món, senyor president, per què esta senyora està demanant al·lusions, té un minut i mig, que se centre en eixes al·lusions, i jo li podré contestar o no. En principi no li tinc per què contestar. (*El senyor Navarro Caballero diu: «Depende de lo que quiera.»*)

La senyora Álvaro Cerezo:

Depende lo que quiera no, Caballero, depende de lo que quiera no, que ha tenido un minuto por alusiones! O es que esto no va a así, esto no va así.

Jo estic escurant el meu dret i estic preguntant-li al senyor president on estan (*veus*) les al·lusions perquè... (*Veus*)

Sigamos y cada uno que haga lo que quiera! Igual que el Partit Popular. Sí, home...

El senyor president:

Senyora Catalá, quan mos deixen, acabarà vosté en la seua intervenció per al·lusions. (*Remors*) Val?

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies. Gràcies, senyor president.

Insistisc, no vaig a entrar en la *fake news* que ha intentat justificar la senyora Álvaro, perquè eixia en una notícia de *El País*, val?, no vaig a entrar. Jo l'únic que li demane, per favor, és que deixe de fer-ho, perquè jo l'aprecie molt i cada volta que diu això és que fa un poquet el ridícul, eh. Val.

A partir d'ahí, val, senyora Álvaro, vosté ha dit: el gobierno de la señora Catalá y del Partido Popular, que puso mil millones de presupuesto. Si és que vostés han posat 2.200, senyora Álvaro! I vostés l'any 2015, en mil milions d'euros anaren al TSJ per la via penal i per la via civil perquè hi havia ingressos que no anaven a arribar, que no estaven justificats. Què pensarà vosté ara dels 2.200 milions d'euros que han col·locat vostés en este pressupost. Què hauria de fer el Partit Popular? Què ha de fer el Partit Popular seguint l'estela de Compromís? I vosté critica el que feia el Partit Popular.

És que eixe és el problema, senyora Álvaro, que Compromís és *uno en el gobierno y otro en la oposición*. I això és incoherent...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Catalá. *(Veus)*

La senyora Álvaro Cerezo:

Jo encara estic buscant, encara estic buscant on estan les al·lusions. Per la qual cosa pregue una disculpa de la presidència, perquè jo no he fet cap al·lusió, i li accepte les disculpes, senyor president, i després, escolte, no vaig a tolerar que se diga *fake news* al que a algunes persones no els agrada...

El senyor president:

Senyora Álvaro, deixe parlar! *(Remors)* Deixe parlar, senyora Álvaro. I, per favor, si volen anem a intentar acabar.

Jo no li vaig a demanar disculpes per una petició d'al·lusions, que la presidència entén que ha hagut al·lusions, jo no vaig a demanar disculpes de les paraules de la senyora Catalá. El que jo sí entenc és que la senyora Catalá ha utilitzat arguments en contra dels seus, i que vosté podria demanar la rèplica.

La senyora Álvaro Cerezo:

Que li la demane.

El senyor president:

Pues ja està, entonces, però deixe que la presidència exercisca la seua presidència, que la mesa faça la seua llavor i vostés intenten fer la seua també el millor que puguen. Però... (La senyora Cabedo Laborda diu: «Senyor president, no se pot allargar més, eh.»)

La senyora Álvaro Cerezo:

No, no, no, si seré molt ràpida.

El senyor president:

Que no se pot allargar més. *(Veus i rialles)*

Bé. Vosté demane la rèplica i, segurament, si és per no sé què, no se li concedirà per part d'esta presidència. *(Veus i rialles)*

Senyora Álvaro, per un temps d'un minut i mig té la paraula.

La senyora Álvaro Cerezo:

A vore. *(Veus)* L'estima que jo li tinc a la senyora Catalá, i ella també ho sap, és manifest. Jo només tinc bones paraules per a la senyora Catalá. Per això em sap mal quan interpreta coses que no són.

A vore. Jo a la senyora Catalá l'estime molt i me sap mal que interprete coses que no són, sobretot quan parla que jo l'he al·ludida a ella. Bé. Jo crec que he escoltat tots i hem vist que no hi havia cap al·lusió. I vosté ho sap, senyor president.

Simplement, recordar-li que les notícies estan ahí, és una notícia de *El País*, és una notícia de *Levante*. Senyora Catalá, tindria de tindre vosté una miqueta més de respecte per la nostra premsa. I simplement recordar-li que això, que Compromís som i serem els mateixos. I estem molt orgullosos de la nostra herència rebuda del grup parlamentari, que se va deixar la pell combatent les polítiques de vostés.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies.

Senyora Andrés, per un temps màxim de cinc minuts té vosté la paraula.

La senyora Andrés Sanchis:

Gracias.

Yo, señora vicepresidenta, insistiendo un poco en el tema de infancia i adolescencia, se ve que hay un incremento, un 200%, en el capítulo IV, que precisamente va a parar al mantenimiento de todos los... de ese concierto que se va a hacer, concierto social, para el sostenimiento de los centros a infancia y adolescencia.

Entonces, me gustaría saber si podríamos tener una evolución de cuáles eran los ratios de personal que había en los centros de menores en el año 2015 y cuáles son los ratios de personal que hay en este momento y hacia dónde vamos, porque hay veces que aumentar la plantilla de personal es importante y necesario, pero a lo mejor no es lo más adecuado y no es lo que soluciona el problema.

Yo creo que con un incremento... con una partida presupuestaria, como he visto en los presupuestos, que de 22 millones pasa a 59 millones, pues aparte de generarse nuevas plazas, sí que está contemplado ese incremento de personal.

Pero, en cualquier caso, y desde el Grupo Socialista, señora vicepresidenta, en muchas ocasiones no es una cuestión solamente de incrementar la ratio de personal, sino también confiar en la profesionalidad de las personas que están atendiendo o educando a los niños y niñas y adolescentes en los centros de menores.

Me gustaría saber si tiene datos y, si no, si se nos pueden facilitar.

Luego, he escuchado también algo de..., que me preocupa. Dice que la pobreza severa en la Comunidad Valenciana está en más del 32%. Yo creo que..., sí que vi un estudio, pero se refería a datos del 2016. Con lo cual, el impacto de las acciones del *botànic* serán muy limitadas.

Me gustaría saber también, y dado que vamos a tener una comisión específica de estudio de la pobreza, si esa información por parte de la *conselleria* a día de hoy se sabe.

Y, en cualquier caso, también si se sabe cuál va a ser el impacto de la renta valenciana de inclusión sobre la pobreza o las personas en situación de pobreza que hay en nuestra comunidad.

Y respecto a la ejecución presupuestaria, usted ha dado aquí unas cifras de ejecución presupuestaria que sobrepasan el cien por cien en muchos casos del presupuesto, sobre todo teniendo en cuenta que muchas de esas partidas han sido ampliables para la consolidación de algunos de los derechos reconocidos por el *govern del botànic*.

Me gustaría saber también si en algún momento podemos tener esa información para contrastar determinadas opiniones de otros grupos, que pueden seguir insistiendo en que la ejecución presupuestaria es baja, y a mí no me cuadra con la información que yo manejo.

Y con respecto a los ingresos presupuestados procedentes del estado, me parece recordar que sí que hay un compromiso explícito en incrementar, como mínimo, la aportación por la dependencia. Todos tenemos claro que va a depender de la aprobación de unos presupuestos, de los presupuestos del estado, y yo pienso también con la buena voluntad de los diputados de cualquier partido que están en Madrid velando por los intereses de la Comunidad Valenciana y luchando por esos 179 millones que podrían llegar para financiar la dependencia, pues, nada, van a poner también su granito de arena para que la comunidad, la *conselleria*, la vicepresidencia pueda tener ese dinero, esos 179 millones de euros que vendrían muy bien para poder atender a todas nuestras personas dependientes.

Y sería también una forma de reconocer el esfuerzo que se ha hecho durante estos años, que solos, prácticamente solos, a pesar de que aparecía algún delegado del gobierno por diciendo: «Es que no cuentan por aquí que hay 100 millones de euros», que siempre pedíamos explicaciones de dónde se lo sacaba, pero nunca nos lo explicaba. Pero, bien, solos, absolutamente solos hemos hecho frente a más de 256 millones de euros para pagar la dependencia en esta comunidad.

Entonces, bienvenido sea también el pasado, si nos ha llevado a este presente. Algo bien se haría en el pasado para que en este momento tengamos la presidencia de La Generalitat i la vicepresidencia de La Generalitat, ocupada por el Partido Socialista y por Compromís.

Por lo tanto, me sumo a las felicitaciones de mi compañera Mònica Àlvaro, de todos los compañeros y compañeras que estuvieron en este parlamento haciendo una oposición muy digna y certera, porque en este momento tenemos el gobierno para satisfacción de muchos valencianos y valencianas y esperemos que continúe así en el futuro.

El senyor president:

Molt bé. Molts gràcies, senyora Andrés.

Ara sí, per a finalitzar esta compareixença, senyora vicepresident, i per un temps màxim de cinc minuts té la paraula.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies a tots i totes per les seues intervencions.

Senyor García, com ja sap, jo me caracteritze per la sinceritat. No són tretze mesos, són quinze. Estem pitjor del que vosté diu. Vull dir, que en mi van a tindre sempre les dades que toquen, i per això estem reforçant en eixos sis equips el tema de la valoració i en les mesures que li he dit abans, però perquè veja que...

En el tema dels centres d'atenció primerenca, en este moment no n'hi han 800, n'hi han 493 i se preveu la creació de places 411 per a 2019.

I, en tot cas, també dir-li que sanitat està començant a tornar a intervindre sobre els xiquets i xiquetes que necessiten atenció primerenca, de la que siga, ja siga TEA, ja siga... qualsevol altra afecció. Per tant, en el cas de TEA, sanitat mamprén ja el tractament de 150 d'estos xiquets, no ja, immediat.

El tema d'envelliment actiu, jo ho he dit en la meua primera intervenció. Tota la part... Per això a mi m'agrada dir que la legislatura que ve és ja la cent per cent botànica, amb menys empastres heretats. I, per tant, ja podem... És a dir, quan ja tens a la persona en una residència o quan ja tens a la persona en un recurs d'atenció a la seua situació, aleshores ja podem començar a crear què volem que passe dintre d'una residència o què volem que passe en una persona major que sent la soledat.

Crec que si vosté ha estat..., he parlat de la soledat, la convivència, la discriminació per edat, que també se dona, com fem que siguen protagonistes de la seua vida, com formem part a través d'un procés participatiu de les decisions convivençial que se prenen en un centre, etcètera, etcètera, etcètera. I això està tot previst.

En el tema del concert i les despeses financeres de l'IVF, bé, li tinc de dir que açò no té res a vore amb el que passava en el passat, quan se tardava un any en pagar i se tenia d'acudir als préstecs privats i les entitats s'arruïnaven en estes qüestions. Però sí que estem estudiant uns costos de transició.

Senyor Woodward, jo vullc agrair-li el seu recolzament a la llei de renda valenciana d'inclusió i el seu grup. És molt important, perquè és la ferramenta de la lluita contra l'empobriment més important que tenim. Això té a vore també amb les dades AROPE que s'han publicat i que la senyora Andrés i la senyora Catalá han fet referència a elles.

Senyora Catalá, però carència material severa un 30%. Per l'amor de Déu!, no diga estes coses, perquè són una

barbaritat. Mire, carència material severa en esta comunitat estem en un 7,5%, segons l'últim informe, un punt menys que l'any anterior.

En baixa intensitat laboral, en este moment estem 13,6%, set punts menys que l'informe anterior. I és de veres que el risc d'exclusió puja cinc punts, però això té una explicació, i és que la renda mitjana de la Comunitat Valenciana ha pujat nou punts per damunt de la mitjana.

Per tant, el que ara té 7.500 euros està en risc d'exclusió social, que no ho estava fa un any perquè la renda era més baixa, perquè vosté sap que l'AROE, supose que ho sap, se referència als ingressos mitjans. Val?

Aleshores, no diga barbaritats, perquè pobresa severa un 30%, açò no és Burkina Faso. Aleshores, anem a vore, ha de ser vosté un poquet més rigorosa quan planteja les seues qüestions.

Una altra qüestió. Torne al senyor Woodward, perquè vosté ha fet una pregunta molt interessant. I vosté diu: «Y ¿si no vienen los ingresos? Usted pone en los presupuestos los ingresos que van a venir.» No. Mosatros hem posat en els pressupostos els ingressos que *tienen que venir (veus), que tienen que venir, que están en una ley, que están en la memoria económica y que además se ha anunciado en un pacto firmado por dos grandes partidos de nivel nacional que la dependencia el estado se va a hacer cargo, la administración general del estado, de ese 50% que diu la llei.*

Diu: «¿Con qué base lo dice usted?» ¿Con qué base? La llei. Que només s'ha de complir la llei d'estabilitat? La llei de dependència no cal complir-la? (Veus) Deixe'm ara a mi acabar, senyor Woodward, per favor. «Y ¿qué va hacer si no llegan?» ¿Y qué vamos a hacer si no llegan? Bé, vostés votaran perquè apleguen, espere, en Madrid, en el congrés.

Però, en tot cas, què anem a fer? Traguem els xiquets del cole? (Veus) Clar, però jo li pregunte. És que me pareix la pregunta... és la pregunta, és la pregunta d'esta compareixença, és la pregunta. Doncs què farem? Doncs el que estem fent, garantir els drets (veus) i seguir reivindicant els diners justos, i si...

Mire, sap vosté la diferència? Que una cosa sense endeutar-se perquè un xiquet vaja al col·lege, perquè una persona tinga... (veus) Deixe'm ara acabar a mi, per favor, que jo no li he interromput. Per l'amor de Déu! Que és molt simpàtic este diàleg, però si no, no podem filar un...

Mire, n'hi han dos maneres d'endeutar-se: una, perquè els xiquets vagen al col·lege, perquè les persones majors tinguen dependència, perquè una persona se puga hospitalitzar. Dos, Gürtel, Brugal, Emarsa... Eixa és una altra manera d'endeutar-se. Que açò és deute perquè els xiquets vagen al col·legi? Doncs mire, ja ho pagarem, però no anem a deixar de portar als xiquets al col·legi, ni a les persones dependents les anem a deixar en el camí, com feren altres governs.

Vaig més ràpida. Senyora Meco, les ràtios estan ja vinculades al concert en infància. Val? Quan entre el concert, entraran les noves ràtios. Havien entrat ja en els contractes el que estava per contracte nou, però en el concert

han entrant en les noves ràtios. I això val també per a la pregunta que fea la senyora Andrés.

I, senyora Catalá, algunes coses ja li he contestat. Vosté parla d'expectatives, nosaltres parlem de drets. Aleshores, són qüestions diferents. I la mateix qüestió que li acabe de dir al senyor Woodward val també per a vosté.

Per què l'execució està més endarrerida i l'últim trimestre...? No és que se fa un miracle, senyora Catalá. També hauria de vosté saber que la nostra conselleria té sobretot molt de pressupost en transferències corrents i en subvencions. I eixes se van pagant conforme avança l'any i els trimestres. I en l'últim trimestre se paga la part més gran. No és un miracle, senyora Catalá, és una qüestió d'estudiar-se els pressupostos i saber el que passa en les conselleries.

I mire, vosté ha dit que jo vaig dur els pressupost del 2015 al TSJ. Efectivament, i ho vaig explicar i –alguns periodistes que probablement se'n recorden– vaig explicar per què. Jo vaig dir: miren, n'hi havia un informe de l'Airef demolidor, eh?, que en este cas no existix... Però, en qualsevol cas, jo vaig dir: saben per què porte jo açò als tribunal? Perquè algun periodista més espavilat me preguntà: «Però açò té algun recorregut, vosté que és jurista?» Jo vaig dir: no, açò no té ningun recorregut, però assentarà un precedent.

Per a què vaig fer açò? La veritat, i sincerament, per a estropear-li la festa a la senyora Bonig, ara que vol anar al tribunal. Ja n'hi ha un precedent, que és el que vam presentar nosaltres, perquè ja sabíem que vostés vindrien en això. I aleshores, per a estropear-li la festa a la senyora Bonig, vam dur això i el tribunal va dir que això no tenia recorregut legal, cosa que ja sabíem, i aixina ho vam explicar als mitjans de comunicació. I a vostés ara ja eixe camí està tancat, perquè dien: el que ara deixen fer, segurament després ja no deixaran fer-ho. I aixina ja, almenys, el precedent judicial està. Aixina és i pot vosté recórrer a l'hemeroteca.

I, en qualsevol cas, senyora Catalá, mire, jo no sé si me dedique a somiar. Potser. El que, és clar, no me dedique és a fer el que feen vostés, que era produir malsons a la població. Somiem? És possible. Però no produïm els malsons que produïren vostés. Millorem la vida de la gent. Eixa és la gran diferència. Són dos models, té vosté tota la raó: el model de la insolidaritat, del saqueig, de la corrupció i el model de la protecció, de les polítiques social i de la dignitat.

Moltíssimes gràcies, senyories.

El senyor president:

Molt bé.

Senyories, suspenem la sessió fins esta vesprada a les quatre i mitja, amb la compareixença del conseller d'hisenda.

(Se suspén la reunió a les 14 hores i 37 minuts)

(Es reprén la reunió a les 16 hores i 33 minuts)

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2019 pel que fa a la seua conselleria

El senyor president:

(Inoïble) ... la comissió. I en este cas ho farem amb la compareixença del conseller d'hisenda i pressupostos, i model econòmic.

Com tots vostés saben, la compareixença són vint-i-cinc minuts per part del conseller. Posteriorment n'hi haurà una intervenció de cinc minuts del diputat no adscrit, una intervenció dels grups parlamentaris per huit minuts. Contestarà el senyor conseller a totes estes qüestions durant quinze minuts i, finalment, per a aquells grups parlamentaris que ho sol·liciten n'hi haurà una rèplica de cinc minuts, de tres minuts per al cas del diputat no adscrit, i finalitza la compareixença el conseller amb cinc minuts.

Per tant, senyories, si estem tots ja dispuestos...

Senyor conseller, quan vosté vullga, té la paraula.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Comparec davant d'esta comissió de Les Corts per a exposar el Projecte de pressupostos per a 2019 per a la Presidència de La Generalitat i la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic.

Pel que fa a la Presidència de La Generalitat, he de dir-los que comptarà amb una dotació de 354 milions i que és una xifra que suposa un increment del 14% respecte del pressupost anterior.

El major increment es produïx en la Direcció General d'Administració Local, que augmenta fins a 66,7 milions el seu pressupost. Per què? La Generalitat dona un pas més en el seu suport als ajuntaments dins la vocació municipalista del Consell. Per tant, en estos pressupostos es consolida el fons de cooperació municipal, que per tercer any consecutiu millorarà el finançament de tots els municipis de la Comunitat Valenciana, amb 40 milions d'euros. A més, es consoliden les partides de la lluita contra el despoblament amb una dotació de tres milions perquè els municipis amb risc de pèrdua de població facen accions que eviten este fenomen.

Dins de l'estratègia de suport als ajuntaments, en els pressupostos de 2019 també s'incorporarà el pla d'ajuda als municipis en situació d'emergència financera.

Igualment, es reflectix la posada en marxa d'un fons de fons financers per a proveir de crèdit els municipis en condicions avantatjoses, amb 2,5 milions.

A més, en la Direcció General d'Administració Local s'incorporarà un nou fons de suport a municipis turístics que estarà dotat amb 2 milions d'euros.

Igualment, es crea una nova línia de suport a la xarxa valenciana de ciutats per a la innovació, dotada amb 300.000 euros.

També es manté el programa iniciat en el 2018 per a subvencionar la recuperació de patrimoni dels pobles vinculats a la millora de l'oferta turística que compta amb una dotació de 10 milions i un cofinançament addicional de fons europeus.

L'altre impuls important en els pressupostos de Presidència està en l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències. El pressupost augmenta un 10% fins als 119 milions d'euros. Els objectius que s'assoliran són: el reforç de la capacitat d'actuació del servei de bombers de forestals com a unitat d'actuació integral enfront del nou escenari, demanda de la societat de resposta davant les emergències de caràcter logístic, operatives, laborals, etcètera; la consolidació del 112 del futur i el model d'integració multiagència mantenint la seua capacitat tecnològica capdavantera a nivell europeu.

I pel que fa al pressupost de Turisme Comunitat Valenciana este increment és en 8,97. Entre les millores s'incorporarà la dotació pressupostària necessària per a incrementar el personal que garanteix l'aplicació de la nova llei de turisme.

També es destinaran 12,8 milions d'euros a la millora de les infraestructures turístiques. En l'apartat de turisme també es dota amb 12 milions d'euros la societat dependent Aerocas amb l'objectiu que assumisca la gestió directa de l'aeroport de Castelló, així com la potenciació del recinte amb nous destinacions.

Això és el que jo podria subratllar pel que fa a la Presidència.

Pel que fa a la conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, en l'any proper, el pressupost assenyalat que podem comptar amb 332 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 10%. Això significa també l'aposta que se centra en algunes coses estratègiques.

En primer lloc, en la consolidació del banc públic valencià, volent convertir l'IVF en una eina al servei de l'economia empresarial i a creació d'ocupació.

També insistim en mantindre l'atenció per tal d'aconseguir avançar en la transformació del nou model econòmic.

En tercer lloc, l'assentament de les bases de l'estructura de la futura agència tributària valenciana, amb l'increment del personal i els mitjans informàtics i tecnològics; la modernització de l'administració, l'aposta per les noves tecnologies en educació i l'impuls de la societat digital i la consolidació de la posada en marxa del districte digital a Alacant.

Eixes eren les línies estratègiques i ara passe a exposar les línies del pressupost de la conselleria d'hisenda que, com saben vostés, està estructurada en una sotssecretaria, una secretaria autonòmica d'hisenda, una secretaria autonòmica de model econòmic i finançament, la intervenció general, Institut Valencià de Finances, Institut Valencià